

Flere studenter; mindre penger



FOTO: SALLY ROSENDAHL

side 5



STUDENTER MED BARN: Unge foreldre sliter med tilrettelegging.

SIDE 7



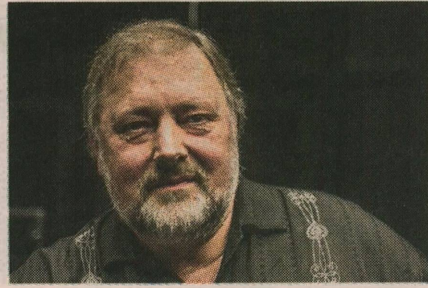
MØRKETID: Mørke ute betyr ikke at du må slutte med friluftaktiviteter. Vi har noen tips til deg!

SIDE 18



INTERVJU: Elin kommer ut med ny plate.

SIDE 22



BARENTSJAZZ 2012: Les intervjuet med mannen som kjørte Miles Davis

SIDE 25

Ileder

BARBARA LESZ, ANSVARLIG REDAKTØR
BARBARA@UTROPIA.NO



Fordømte stereotyper

Mange reagerer på nyhetssaker nesten allergisk. De sier «Jeg bryr meg ikke om politikk» eller «Jeg har viktigere ting å gjøre enn å høre på politikerne». For de som er interesserte i nyhetene kan det ofte bli skremmende. Jeg er ikke en tilhenger av 2012-verdens end theory, men ofte kan jeg ikke unngå å tenke at vi er på vei til å gå under.

For å nevne bare de mest aktuelle sakene: Uganda vedtok anti-homofil lov som fordømmer homofile til dødsstraff, Gaza og Israel-konflikten som eskalerer hver dag og den iranske journalistens død. Min Twitter-konto ser ut som Nostradamus sin profeti-bok.

Det er lett å trekke konklusjoner baserte på media-dekning av et gitt land. I Afrikas tilfelle førte årevis med dekning av ulike konflikter, korrupsjon og sult til det ensidige bilde folk har fått av kontinentet.

Den første misoppfatningen om Afrika er at folk ser det som en helhet i stede for et konglomerat av diverse land. Deretter er Afrikanske land betraktet som korrupte. Flere skylder på folket fra kontinentet for det, mens Europa har en stor skyld i denne situasjonen.

Al-Jazeera har nettopp publisert en kort reportasje med en forbausende tittel «How to Rob Africa». I videoen er det en journalist fra Zimbabwe som avslører mekanismer entreprenører bruker til å tjene på såkalte «blood diamonds». Om du vil lese mer om saken les artikkelen på side 13 der Chris Amundsen forklarer noen stereotyper om Afrika.

Ikke gå glipp av artiklene på side 4-5 der representantene fra Studentsamfunnet, International Students Union og Velferd- og likestillingsansvarlig for studentene ved UiT/ leder av semesteravgiftfordelingskomiteen forteller om årets fordelingen. Som sagt i et av intervjuene er den saken meget viktig fordi det er så nært som studentene kan komme til å påvirke sin situasjon direkte.

Vår morsomme Ida Bing skriver denne gang om sin avhengighet av mobiltelefonen. Sportseksjonen inneholder en artikkel om folk som driver med isbading. I kulturseksjonen omtaler vi Barents Jazz-artistene. Vi har også et intervju med Svein Åge – en sjåfør til Miles Davis, som inspirerte til et skuespill som spilte på festivalen.

Pressens Faglige Utvalg: (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, postboks 46 sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040. Utopia arbeider etter reglene i vær varsomplakaten for got presseskikk. Den som føler seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

UTROPIA

ANSVARLIG REDAKTØR:
BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
MAGDALÉNA BUDÍNOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

LAYOUTANSVARLIG:
JOSHUA HANGER
JOSHUA@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
SALLY ROSENDAHL
SALLY@UTROPIA.NO

SPORTSREDAKTØR:
ILONA URBÁŘOVÁ
ILONA@UTROPIA.NO

ØKONOMI- OG ANNONSEANSVARLIG:
ALEXANDRA TENEBROSO
ALEX@UTROPIA.NO

NETTREDAKTØR:
CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

TRYKK:
NR1 TRYKK TROMSØ

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2.138
TELEFON: 77 62 09 60
WEB: WWW.UTROPIA.NO
E-POST: REDAKTOR@UTROPIA.NO

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I TROMSØ
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

Oversikt

Nyheter

side 4

ISU kommenterer på årets semesteravgifts fordeling	side 04
Intervju med semesteravgifts fordelingen sin komiteleder	side 04
Studentsamfunnets kommentar på årets semesteravgifts fordeling	side 05
Intervju med studentene med barn	side 07
AU satser på utvikling av tilrettelegginger for studentene med barn	side 07
Intervju med kineser angående Bo Xilai	side 08
Hurradios popularitet stiger	side 09
Enquete – Legalize marijuana?	side 11
Samfunnsspalten	side 11

Meninger

side 13

Kronikk	side 13
Kommentar	side 14

Sport

side 18

Winter Sport Activities	side 18
Hitchhiking – Part III	side 19
Argentinian Tango	side 20
Isbading i Tromsø	Side 21

Kultur

side 21

Elins Tilabkekomst	side 22
ICS Vortex intervju	side 23
Barentsjazz	side 24
Kjørtte Miles Davis	side 25
Tromsø open 2012 - Fotoreportasje	side 26
Musikk	
Konserter	side 27
Metal Page	side 28
CD Anmeldelser	side 29
Driv anmeldelser	side 29
Film	
VT Spalten	side 30
TIFF 2013 Åpningsfilmen	side 30
Filmklubben	side 30
Film anmeldelse: <i>Breaking Dawn</i>	side 30
Kunst	
Kunst anmeldelser	side 31
Kunst på Campus	side 31
Teater	
Teater anmeldelser	side 32
Bokanmeldelse	side 32
Spill	side 33

Underholdning

side 34

Kjemi	side 34
Mat	side 34
Kulturredaktøren anbefaler	side 34
Humor	side 35

Utopia takker...

En spesiell takk til Bernhard Siebert for hjelpen med Utopias layout i utgave 15.

Utopia beklager...

I utgave 15/2012 publiserte sportsseksjonen bilde av feil lag. Vi publiserte bilde av feil lag istedenfor Tromsø TSI Futsal-gruppe. Vi beklager feilen.

Bildespesial: The Rhythms of Tromsø



EPLER TRIO PÅ BARENTSJAZZ 2012



I LØPET AV TANGO KURSET ORGANISERT AV TANGO POLAR



MARIA JOAO SJARMET ALLE MED STEMMEN SIN PÅ BARENTSJAZZ 2012



MOPTI JAZZINTROVINNERE PÅ HÅLOGALAND TEATER



SVANTE HENRYSON OG TROMSØ KAMMERORKESTER I KULTURHUSET

BILDER: KASIA MIKOLAJEWSKA



Utropia for

35 år siden

1979:

Utropia publiserer en anmeldelse av en bok Kapitalistiske reformer og marksisme.

10 år siden

2002:

Utropia skriver om kampen mot Kinesisk okkupasjon av Tibet og organisasjonen Students for a Free Tibet.

ISU Budget shortened due to Prejudices against Internationals?

On 1.11.2012, the Student Parliament allocated 76,000kr to the International Student Union's (ISU) budget for 2013- 14,000kr less than last year

DORIS SCHÄCHTER
DORIS.SCHAECHTER@GMX.DE

Matias Olsen sat down with Utopia to talk about the possible reasons for this decision and the negative effects it can have. Olsen studies political science and beginning this semester he is also the representative for ISU in the Student Parliament.

This year, ISU had received a budget of 90,000kr with an application for 160,000kr for next year. With this increase in funding, ISU planned to organize more events for both international and Norwegian students, explains Olsen. He adds that he did not expect that they would only get 76,000kr for 2013.

Olsen thinks that this is a very inconsistent and unfair decision.

– This year there was less money to apportion in general, but then all orga-

nizations should get less money, claims Olsen.

The bigger the organization, the greater the funding

On the other hand, larger organizations got more. TSI for example got 100,000kr more, whereas smaller organizations like ISU got less. Samfunnet's budget was decreased as well, while Studentuka did not get any money.

– There was a proposal where TSI would get 70,000kr less and this money would be given to Samfunnet (40,000kr) and ISU (30,000kr) since TSI raises some of their own money as well. However it seems that the Student Parliament did not want to listen to alternatives to the committees' initial proposal.

Criticized for paying 1000 kr to ISU members

Especially the Moderat Liste (conservatives) were against these propositions. Furthermore, Olsen complains that the committee misunderstood their account.

In September they had 21,000kr leftover for the year 2012, but it was misinterpreted as a surplus in their budget.

Olsen assumes some incompetence on the committees' part, because they never even asked ISU to explain their account. The part of the ISU budget that was harshly criticized is their payment of 1000kr to each board member for one semester. ISU has 13 members in total, thus totaling 13,000kr.

He claims that this is not much money, and instead was to be regarded as an incentive for every member to take care of ISU. It was also a "thank-you" for having put in so much effort in offering activities almost every week at low cost. Olsen says that they are transparent and do not have any hidden payments like Christmas parties or trips for the board members like other organizations have.

Trust issues

Olsen, when asked about what the reason behind this cut could be, speculates that their compensation of board

members can not be the only reason for this bitter budget cut.

During the meeting one member of the Student Parliament told him that he thinks international students do not care about receipts and put the money in their own pockets. Olsen however thinks this is generally unfounded.

– When they have not even bothered to look at the account properly, it is no wonder they have not even contacted the ISU office to see copies of receipts.

As transparency is very important to Olsen, he welcomes them to do just that.

– Rector has proclaimed that he wants to see an increase in the number of international students from 10 to 15%, but when followed by cutting the funding for ISU, it almost amounts to a statement that the student parliament does not care about internationals.

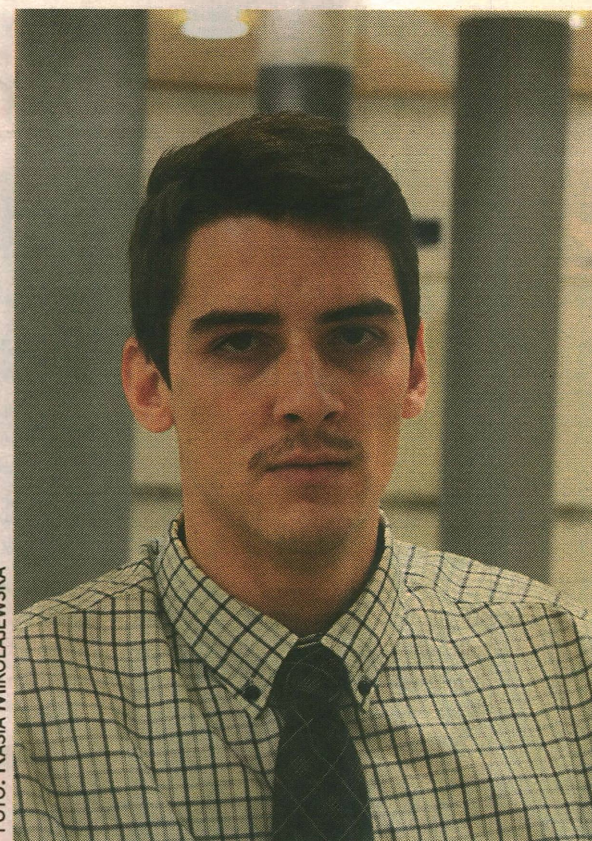
Because they need to increase their budget to at least 90-100,000kr, ISU

is going to appeal at the next meeting on the 6th of December. To make changes to the budget a 2/3 majority of the student parliament is needed. If this appeal is not successful, it will most likely lead to a decrease of ISU board members followed by less activities overall. These are activities, not only open to internationals, but to the whole student community.

The leader of the student fee committee comments on the case:

Komiteen for semesteravgiftfordelingen har behandlet klagen til ISU og denne vil bli fremmet for studentparlamentet på møte den 6. desember. Når det gjelder ISU vil jeg som velferd- og likestillingsansvarlig bistå ISU med å skaffe finansiering til deres lavterskeltilbud. Både jeg og komiteen mener at ISU sitt tilbud til de internasjonale studentene er veldig viktig og bør opprettholdes, da spesielt med tanke på at internasjonale studenter ofte møter økonomiske utfordringer ved det å studere i Norge, sier Lene Sedolfsen.

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA



MATIAS OLSEN, ISU REPRESENTATIVE

VERDENSTEATRET

K I N O

BEASTS OF
THE SOUTHERN WILD

FILMPOLITIET

AFTENPOSTEN

VG

VERDENSTEATRET – KINO OG FORSAMLINGSBUS SIDEN 1916

Se www.verdensteatret.no
for hele månedens program.
Følg oss på Facebook!

Et tøft år for Studentsamfunnet

Med flere medlemmer og mindre penger kan en av Tromsøs største studentorganisasjoner bli nødt til å stremme inn

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

I fjor hadde Studentsamfunnet 10 medlemsgrupper og 2 konsulenter. I år økte antall medlemsgrupper og antall medlemmer i alle grupper generelt, mens organisasjonen har den samme pengesum å rutte med, forklarer Lise Setsaas, tidligere President og nåværende Generalsekretær.

Stort kulturtilbud

Studentsamfunnet har cirka 300 medlemmer, 250 aktive medlemmer i forskjellige medlemsgrupper og konsulenter. På Bandkonsulatet er det 50. Andre medlemsgrupper har hver gjennomsnitt 20 medlemmer.

Samfunnets rolle er tosidig. Først tilbyr organisasjonen kulturarrangementer til studentene ved UiT. De passer på at tilbudet er både attraktivt og rimelig og gjerne på Universitetet. Videre representerer de medlemsgrupper ved Samfunnet Universitetet i Tromsø på mange ulike statlige og internasjonale arrangementer.

Representerer Tromsø

– Medlemsgrupper skal ha midler til å dra på konsert, dra på tur, og dra på spesielle oppdrag rundt omkring i landet. Det er veldig populært blant medlemsgrupper nå. For eksempel var Studentkorps og et par kor i Ås ved Oslo for to uker siden. Sånne ting koster penger, og vi vil gjerne være

—Det kan føre til at vi ikke har et like godt kulturtilbud som vi har i dag, sier Setsaas

med og støtte så de kan representere Studentsamfunnet og Tromsøby, forklarer Setsaas. Hun fortsetter:

– Det er veldig sosialt og det er noe de får veldig mye tilbake for å være med på.

Setsaas forklarer at på grunn av Tromsøs beliggenhet så langt nord, koster det mer å reise til andre steder i landet.



LISE SETSAAS, GENERALSEKRETÆR OG TIDLIGERE PRESIDENT, STUDENTSAMFUNNET

– Det er greit å kunne gi litt ekstra til dem så de kan skjemme seg bort uten at det skal stå så mye på pengene deres.

Vil ikke være med

Setsaas forklarer at hvis medlemsgrupper ikke får støtte av Samfunnet kan de bestemme seg for ikke å være med i Samfunnet.

– Det kan føre til at vi ikke har et like godt kulturtilbud som vi har i dag, sier Setsaas.

Vil ikke være dyre

Medlemmene ved Studentsamfunnet betaler borgeravgift som per dags dato er 150,- per år, som gir organisasjonen opp mot 50 000,-.

– Vi har ikke noe lyst til å sette denne opp så det blir dyrt for studentene. Det skal være billig.

—Medlemsgrupper skal ha midler til å dra på konsert, dra på tur, og dra på spesielle oppdrag rundt omkring i landet

Rekkevidden av støtten Studentsamfunnet tilbyr til medlemsorganisasjonene avhenger av de pengene Samfunnet hvert år får av Semesteravgiftsfordeling ved Studentparlament. I 2012 ble pengesummen satt til 3 584

000,-, mens organisasjonene søkte om cirka 4 500 000,-. Studentsamfunnet er bare en av flere organisasjoner som ble påvirket av denne situasjonen.

Mange påvirket

– Det er jo ikke bare oss. Det er forståelig at vi får mindre uansett. Det burde være mer penger å fordele til studentorganisasjonene. Det er ikke bare vi som trenger penger. Det var veldig få studentorganisasjoner som holdt seg på det samme de fikk i fjor eller mer.

Summen komiteen får er basert på antall studentene for to år siden, dvs. 2010. Siden antall studenter steg betydelig i 2012 har komiteen lavere kapasitet til å hjelpe forskjellige studentorganisasjoner.

Mindre penger, mindre aktiviteter

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

Utropia: Hva er din rolle i komiteen?

Lene O. Sedolfsen: I kraft av å være Velferd- og likestillingsansvarlig for studentene ved UiT er jeg også leder av semesteravgiftfordelingskomiteen. I tillegg velger studentparlamentet 4 medlemmer til komiteen. Komiteens oppgave/rolle er å behandle søknadene fra søknadsberettiget studentorganisasjoner og ut i fra dette jobbe fram en helhetlig innstilling som framlegges studentparlamentet. De tillitsvalgte studentrepresentantene fra blant annet fakultetene og politiske lister kan så foreslå endringer før det stemmes over og fordelingen blir vedtatt i studentparlamentet. Til slutt skal det godkjennes og fordelingen vedtas i styret til Studentsamskipnaden. Nytt i år er at det er denne komiteen som skal gjøre alle innstillingene til de søknadene som kommer inn før de fremmes for arbeidsutvalget og studentparlamentet.

Utropia: Hva betyr disse pengene til studentorganisasjonene?

Sedolfsen: Pengene som fordeles er sentral for studentorganisasjoners årlige drift og aktiviteter tilrettelagt for studenter. Slik sett har disse pengene stor betydning for studentorganisasjonene og legger «lista» for det årlige aktivitetsnivået. Mer midler kan bety økt aktivitet og mindre kan ha motsatt effekt.

Utropia: Kan du forklare hvorfor semesteravgiftsfordeling bør være viktig for studenter?

Sedolfsen: Semesteravgiftfordelingen er etter mitt synspunkt og ståsted den viktigste saken som blir vedtatt i studentparlamentet i løpet av et studieår. For å sette det på spissen er det kanskje semesteravgiftfordelingssaken som påvirker flest studenter direkte. Denne saken berører de studentene om har behov eller benytter seg av velferdstilbudene for studenter ved Universitetet i Tromsø. Det er disse

midlene som gjør det mulig å være aktiv og engasjert student i en eller flere studentorganisasjoner. Det er også disse midlene som gir studenter både studenthus, avis, radio, og mulighet til å ta del i et mangfold av aktiviteter og studentorganisasjoner. Det er disse pengene som bidrar til et spennende, aktivt og sosialt studieår, år på år.

Utropia: Hva er reglene for fordelingen?

Sedolfsen: Reglene for fordelingen finnes nedfelt i Reglement for tildeling av støtte midler og består av 11 paragrafer vedtatt i studentparlamentet. Reglementet finnes på studentparlamentets siden på UiT sine hjemmesider. Reglementet er for så vidt nytt i den grad at det er gjort en rekke endringer i det både nylig og i fjorårets studentparlament. Nytt nå er at søknadsberettiget studentorganisasjoner til høst fordelingen er blitt flere og at det gis mulighet for å søke støtte til nasjonale arrangementer som blir avholdt av studentorganisasjoner ved UiT.

Utropia: Dere har fått mindre penger dette år. Hva betyr det for organisasjonene?



FOTO: FRANCESCO FIORE

Sedolfsen: Det stemmer! Den summen som er til fordeling i år er noe mindre enn i fjor og mye mindre enn i 2007. Dette til tross for at det er blitt flere studenter i tillegg til økt engasjement og aktivitet i studentmassen. Det må jo også sies at det ikke har blitt noe billigere å drive organisasjonsarbeid siden i 2007. Som ansvarlig for velferden til studentene synes jeg det er viktig at man stimulerer til et godt studiemiljø, engasje-

ment og aktivitet blant studenter. Midlene som fordeles er midler som i hovedsak kommer fra studentens egen lommebok i det de betaler semesteravgiften, slik sett synes jeg det er rett og rimelig at man får en økning til fordelingen og ikke en nedgang når studenttallene stiger. Dette er egentlig noe jeg forventer meg vil vises seg til neste års fordeling i og med at studentparlamentet nå har valgt å øke semesteravgiften med 70 kr.

AV KATRINE M.E. STRØM
MUSIKK AV LARS BREMNES

VIRGINIA OG JULENISSEN

Basert på en sann historie

5. desember – 15. desember 2012

SCENE VEST

MED LILLE HÅLOGALAND TEATER OG ARNE SKOG REGI MORTEN JOACHIM
SCENOGRAFI OG KOSTYMEDESIGN GJERMUND ANDRESEN

PRIS 120,-/90,-



Lille
HÅLOG
ALAND
TEATER

halogalandteater.no

Studenter vil ha bedre miljø for barn

Hva kan UiT forbedre slik at det blir lettere å kombinere foreldrerollen med studier?

MAGDALENA BUDINOVA
MAGDALENA@UTROPIA.NO

Utropia snakker med to studenter med barn for å opplyse deres behov.

Glennnda Villaflo, alenemor, begynte å studere master i geologi i 2008 da sønnen hennes var ett år gammel. I år tar hun norsk kurs. Hun er også president for International Student Union (ISU).

– I have to manage to do everything from eight to three. At three I pick up my son and we go home. Sometimes I also bring him to the university and my office.

Hun mener at universitetsmiljøet er ganske godt for studenter med barn. Likevel fins det flere problematiske poeng. Hun beskriver leilighetssituasjonen sin:

– When I was applying for an apartment there was a long waiting list for family student houses. We had to settle for one bedroom apartment until today. When my son was small, it was quite manageable but now he is growing up and need a separated bedroom. It is hopeless to apply for a bigger

apartment. I have done that repeatedly. I also have to pressed Sito really hard to get a place where I could move easily with a buggy.

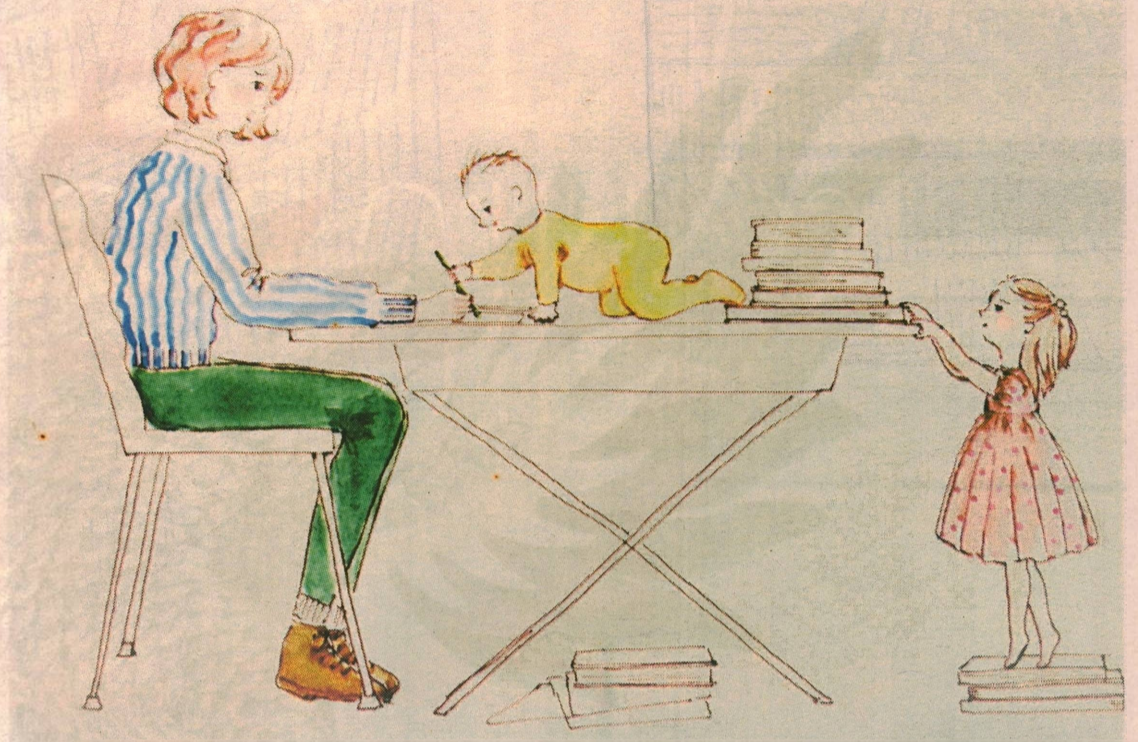
Utropia: Hva syns du kunne ha blitt endret på campus, og hva er du fornøyd med?

– The facilities in terms of diaper changing are really good. Also, sometimes I do not have enough time to study for exams because I have to take care of my kid. I manage to find a compromise with most of the professors and get some extra time.

However, I think there should be more things children can be busy with. I did not see any playgrounds around. I see a lot of kinds in the cantine and a lot of moms with buggies!

Johanne Andrea Engstad Nilsen er fulltidsstudent og bruker tida på dagen til å jobbe med fag mens dattera hennes er i barnehagen. Hun forteller at hele ettermiddagen og deler av kvelden går til stell av barnet og hun må ofte bruke kveldene for å lese.

– Dette kan mine medstudenter



ILLUSTRASJON: HA AHN TRAN

uten barn gjøre på ettermiddagen, så det er noe jeg gjerne skulle hatt tid til. Det er også vanskelig å få gjort noe faglig i helgene, siden tida da går til familien. Det er egentlig snakk om at jeg må være veldig streng med meg selv når det gjelder strukturering av tid, for at jeg skal få tid til alt, sier Johanne.

Johanne søkte etter leilighet gjennom Sito og fikk det, men valgte å leie hos private. Hun mener likevel at det er et kjempegodt tilbud

at studenter med barn kan leie leiligheter med god plass, til en pris som passer studentbudsjett.

Utropia: Syns du at universitetet tilbyr passende støtte og tilrettelegging?

Når det kommer til eksamensforberedelser skulle jeg gjerne hatt mer tid, men jeg har ikke behov for mer tilrettelegging fra universitetet sin side da jeg har samboer som også tar seg av barnet.

Utropia: Hva kan UiT forbedre for å avlaste studenter med barn?

– Det hadde vært veldig fint om universitetet hadde et eller flere lekerom på campus slik at jeg kunne hatt med meg ungen min f. eks. når barnehagen er stengt pga. planleggingsdager. Det er jo veldig mange studenter med barn, så jeg er sikker på at et slikt tilbud hadde blitt tatt godt imot!

AU blir inspirert av Høgskolen i Finnmark

På landsbasis er det 20 % av studentene som har barn. Leder i studentparlamentet Kine Johansen, og Velferds & Likestillingsansvarlig i studentparlamentet Lene Oline Sedolfsen, ønsker å ta initiativ til en bedre tilrettelegging for studenter med barn.

MICHELLE MARIE SALIBA FREDRIKSEN
MICHOFRED@HOTMAIL.COM

De fikk ideen da de reiste til Alta i forbindelse med fusjonsarbeidet med høyskolen i Finnmark.

– Ved HiF har de en rekke ulike aktiviteter og tilrettelegginger for studenter med barn, sier Johansen.

– Vi planlegger ikke selv å starte en organisasjon for studenter med barn, men vi vil bidra hvis noen har lyst til å komme i gang og trenger hjelp til dette.

De har snakket med rektor ved UiT, og vil ta opp sine observasjoner ved arbeidsutvalgs møter og Sito, om det er noe studentene mener det er behov for. Ideene de har

er å lage barnemeny i kantinen, lekerom ved kantinen, juleverksted, bruk av kinosalene på campus, og hjelpe til med tilrettelegging av foreldreorganisasjoner.

– Foreldreorganisasjonene kan være med på å hjelpe studenter med barn til å få en bedre studiehverdag med tanke på det sosiale, sier Sedolfsen.

– Vi har ikke bestemt ennå at vi skal bygge lekerom, men vi vil sende forslag om dette på høring til SiTø og universitetet.

Johansen og Sedolfsen mener det er viktig å sende signaler om at det er greit å studere selv om man har barn.

Aktuelle tilrettelegginger

Foreløpig tilrettelegging ved UiT er eksamensgaranti for studenter med barn, som går ut på at om studenten blir syk, har hun/han rett til å sende barnet til barnehagen, eller at noen fra barnehagen kommer hjem og passer barnet ved eksamen. Det er ellers mulig å få halv porsjon i studentkantinen.

Studentparlamentet vil arrangere juleverksted, og vil sende mail til barne-

hagene via SiTø. Studentparlamentet ønsker tilbakemelding om interesse fra studenter med barn. I forbindelse med juleverkstedet inviterer de en representant fra HiF til å fortelle litt om hvilken tilrettelegging de har der.

Johansen informerer også om lysmarkering for barn i regi av SiTø i Labyrinten 21. november fra klokken 14.00-15.30.

Tilretteleggingen ved HiF går ut på at de har lagt møtene til studentparlamentet til dagtid. Johansen og Sedolfsen vil veldig gjerne at studenter kommer innspill, og at studentforeldre tar initiativ. De ønsker at Tromsø skal være en fin studentby – også for de med barn.

China changes its leadership



Will the future be better or worse? Utopia have asked three Chinese students at the UiT what they think about the changes in China.

FRANCESCO POGLIANO
THE.DISTANT.CALL@GMAIL.COM

The 18th National Congress of the Communist Party of China started the 8th of November and the purpose of it is to re-design the leadership of China.

The Communist Party has had quite difficult times since last February because of the Bo Xilai issue. Bo Xilai was in charge of the city of Chongqing and was one of the most likely to get into the top Committee at the 18th congress.

His fortunes changed when the top lieutenant of his city told the US Consulate about the murder of a British businessman organized by Bo's wife. This revelation had several repercussions on Bo Xilai and those who followed him ideologically, showing divisions inside the Party. These events spiced up the expectations of the Party Congress.

The Congress ended the 15th of November and designated Xi Jinping as both the president of the Chinese Republic and the secretary of the Communist Party.

Wei Zhang, master's student in Computer Science

He thinks that even if there are still lots of problems in China like corruption, censorship and human rights violations, China is moving forward.

– People like Bo Xilai are being arrested and Hu Jintao (the former president of the republic) is denouncing corruption as one of the biggest problems. Censors are allowing more things to be printed in newspapers (like the Bo Xilai case) and the human rights situation is also getting better.

Regarding human rights, Wei defends China by saying that other big countries are breaking human rights without being made such an example of (take USA or some places in the EU). Still, he admits

the problems but he is positive that the situation will change.

About the democracy issue, he says that China is slowly moving toward it. As the population gets more educated and literate, they will get more rights deriving from it.

He trusts the government and says that Hu Jintao went through bad times as he had to handle issues like SARS, floods, earthquakes and the worldwide economic crisis.

– Xi Jinping will have other stuff to address like growing housing prices, giving more money to education and solving the growing income gap.

Charles Lam, Hong Kong, a guest researcher, CASTL

– China is not really moving anywhere. The situation is that a small group of people is deciding who will be the next ruler of a nation of 1,3 billion people.

Lam thinks that democracy and freedom of speech is not something that a government grants you—it is something you just have.

He disagrees with the explanation that people in China are not allowed to vote because they are illiterate. People have the right to express themselves and to make choices anyway. When asked about the Bo Xilai situation he says that it's just the tip of the iceberg. The situation of corruption in China is really big and at all levels. Even if he admits that Chinese people are getting richer and China is getting slowly better over time, he doesn't think those changes actually make people happier.

Emily Nie, masters student in Linguistics

Emily Nie thinks that most Chinese people don't really care about politics, as it's something that they can't really choose. It won't be a big difference with the change of government and people don't expect

much. What people care about is internet freedom as in China people cannot use Facebook or Twitter, but they don't do that much in order to get it.

She comes from Chongqing, the city involved with the Bo Xilai case.

– He (Bo Xilai) did a good job with the economy of the city and many old people like him as they got richer, but the big issues have not been represented in the media in China.

A phrase or two was written in the newspapers, but she paradoxically knows more about it than her friends in China, whom she informs. She says that there are people wanting democracy in China, but they are 10% or less, as the majority is actually happy with the current situation.

BILDER: COLOURBOX

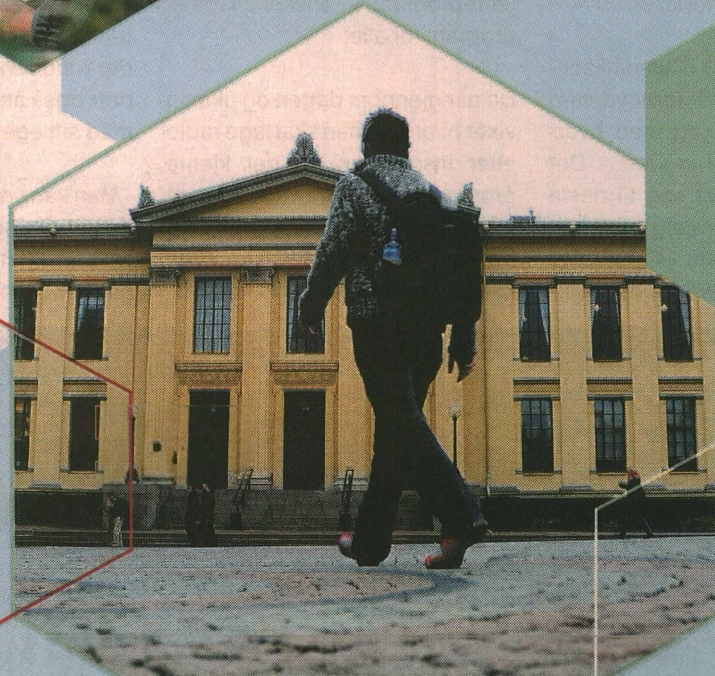


Gratis medlemskap ut 2012 for nye studentmedlemmer!

Melder du deg inn i Samfunnsviterne nå,
slipper du å betale kontingent for 2012*.

(*Faktura pålydende kr 150 for medlemskap i 2013
utsendes i januar 2013.)

Les mer om medlemskap i Samfunnsviterne,
medlemsfordeler og hva vi står for på
www.samfunnsviterne.no



Du skal høre på radio



HURRADIO – STUDENTRADIOEN I TROMSØ CREW NYTER SUKSESS HOS SINE LYTTERE

FOTO: CAMERON THOMPSON

Suksessprogrammet Du skal høre mye er et av 5 nye program på Hurradio – Studentradioen i Tromsø

TARJEI KNUDSEN TVEDTEN
TARJEIKT@GMAIL.COM

En utfordring til meg selv, sier Ida Bing om hvorfor hun valgte å begynne med radio.

Sammen med venninna Julie Hagerup står de bak Hurradios mest populære program for tiden. Ida fikk dratt med Julie. Sammen har de startet opp sitt nye program Du skal høre mye. Tidlig spamming på Facebook har også hjulpet med å løfte lytterallet.

- Vi har nå over 90 likes på Facebook, sier hun godt fornøyd med høstens oppstart og med hvordan mottakelsen har vært. - Det er folk som gleder seg til neste sending. Slikt er veldig morsomt å høre, forteller hun. - Vi forsøker å berike andre med radiosendinger

gene våre, sier radiovertinnene.

En drøm om radio

Når studentradioen trengte flere programmer, grep Ida og Julie sjansen til å lage sitt helt eget program. Ida forteller at hun alltid har drømt om å være på radio.

I Du skal høre mye prater de om løst og fast. - Vi snakker om det som interesserer oss. Man har det gøy og blir kjent med nye folk. Det er veldig gøy, forteller hun. - Men det er ikke et direkte jenteprogram. Vi ønsker å lage et program for alle.

De går gjennom dagen og uka og viser hvordan man skal lage radio etter inspirasjon fra det kjente programmet Radioresepsjonen på NRK P3. Det mest populære program gjennom de siste årene har inspirert de fleste i Hurradio.

Radio på gutterommet

Et annet av de nystarta programmene på Hurradio er Tidstyvene. Her får vi høre nytt fra spill- og filmindustrien. Nye filmer og nye spill blir anmeldt og snakket om av blant annet Magnar Svendsen som tidlig begynte med radio.

- Jeg lagde radio på gutterommet på PC-en sammen med noen kamerater. Det var mest sånn tulle-radio, men det var kjempemorro, sier han. - Så kom jeg tilfeldigvis i kontakt med Joakim og Lars fra Hurradio og tenkte at man må være åpen å prøve på noe nytt. Jeg har ikke angret på at jeg begynte å lage radio, forteller han.

Joakim Døving og Lars Nussbaum er daglig leder og nestleder i studentradioen og oppfordrer også andre til å prøve seg ut med sitt eget radiokonsept.

- Man kan snakke om alt på radio. Det er det som er så fint, forklarer Lars. Har du lyst til å snakke om fisk, kan du snakke om fisk,

sier de to gutta som også prøver å lokke med at det ser bra ut på CV-en.

Kraftig vekst

Hurradio lå nede siden 2005. Så i 2009 tok Joakim, Lars og Martin Sjøby fatt på et prosjekt om å gjenreise studentradioen i Tromsø. Det har lyktes dem å bygge opp en imponerende bredde i programutvalget slik det ser ut høsten 2012.

Med fotballprogrammet 3-4-3, Pressens "faglige" utvalg, og musikkprogrammet Kaffe og Fuzz hvor du får høre lokal Tromsømusikk, har Hurradio hatt en eventyrlig vekst.

- Det er en økning på 500 %, sier den tydelige fornøyde radiodirektøren Joakim Døving og smiler.

- Det har blitt mer plankekjøring enn jeg hadde forestilt meg, sier han om oppstarten. Lars legger til de nå har kommet inn i en god

steam og er på vei opp.

- I begynnelsen stod vi bare på stedet hvil, forklarer han. Nå jobber vi med å lansere de nye nettsidene og en podcast-funksjon for nedlastning, sier han. - Men vi har allerede streaming og en Mixcloud-app som gjør at du kan høre på radio fra smarttelefon eller Ipad.

Samarbeid med Driv

Hurradios siste lille genistrek er å gå inn i et samarbeid med Studenthuset Driv. Sendinger fra studentradioen blir da spilt ettermiddager etter klokka 19 fra og med neste uke.

- Og hvis man sitter på Driv og blir inspirert til å lage sitt eget radioshow, er det bare å ta kontakt på studentradioenitromso@gmail.com, forteller de to ivrige radioentusiastene.

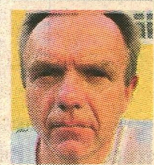
Dette intervjuet med Hurradio kan du også se som Youtube-video på Utropias hjemmesider.

Tor Stranda
tor.stranda@uit.no
91342023



<http://uit.no/studentprest>

Leif Bremer
leif.bremer@uit.no
97007193



Den Norske Kirke

Studentprestene
University Chaplains

Studentsamfunnet Spalten



Vil være litt bedre!



TROMSØ AKADEMISKE KVINNEKOR – TAKK BESTÅR AV KVINNELIGE STUDENTER, ANSATTE OG ANDRE MED AKADEMISK TILKNYTNING

BILDER: TORILL M. DOMAAS

Tromsø Akademiske Kvinnekor – TAKK er ikke som andre kor! Vårt mål er å strekke oss mot det å bli litt bedre. NOS ES ALIQUANTULUS MELIORIS.

TAKK ble stiftet i 2010 og er det yngste koret i det akademiske miljøet i Norge, men på kort tid har vi rukket å leve opp til vårt motto. **Dette semesteret** har vi hatt et retro tema – **Mitt Svermeri** – med musikk fra 50-tallet. Vi har pusset støvet av gamle 50-talls-lagere, funnet frem husmorkjølene og sminken fra 50-tallet og den 22. november skal vi ha konsert på Nedentil.

Ikke bare husmødre! I tillegg til å ha forskjellige prosjekter hvert semester er vi og med på større nasjonale prosjekter som Akademisk Kortreff, som skal arrangeres her i Tromsø til våren, og nordiske samlinger med opptil 1000 deltakere fra akademiske kor fra hele Norden.

Finne seg selv og finne andre. På øvinger er jo selvfølgelig svingen i fokus, men det er jo også en ypperlig sosial møteplass. Vi samles gjerne i sosiale lag etter øvinger eller har en soaré i ny og ne. Og på de

store tilstelningene har vi med oss vårt broderkor Det Norske Mannskor av 1995.

TAKK er et akademisk kor ved Universitetet i Tromsø og er en medlemsgruppe i Studentsamfunnet. Vi er kvinnelige studenter, ansatte og andre med akademisk tilknytning. TAKK har opptak av nye sangere 2 ganger i året, ene i begynnelsen av vårsemesteret og en på høsten. Vi øver hver onsdag fra kl 18.00 – 20.30

Les mer om oss på www.takk.tromso.no

Enquete

Marihuana – pest eller kilde til fest?

Skal politikken rundt marihuana liberaliseres eller ikke? Er det et gateway-drug eller er stoffet mindre farlig enn alkohol?

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASEN@GMAIL.COM

Utopia tok en tur rundt på campus for å se om holdningene rundt marihuana har forandret seg noe særlig blant studentene. Spørsmålene vi stilte var: **Hva synes du om snakket om legalisering av marijuana i Norge? Hva ville du sagt hvis det ble legalisert i morgen?**

Anna Therese Nilsen, studerer Psykologi, bachelor

Tror ikke det kommer til å skje? Fordi her i Norge har vi jo moralpolitiet, så jeg tror ikke Norge er modne nok for det enda.

Helt kurant, rett og slett.



Marte Aasen, studerer BED ØK, årsstudium

Det hadde vel på en måte vært greit som legemiddel, men jeg har ikke nok kunnskap til å vite om det til å svare godt nok.

Nei, ikke protestert hvis det skulle blitt legalisert.



Lasse Jensen, Studerer LIM, bachelor

Kjempemessig, ingen grunn til å kriminalisere det, samt at det blant annet hadde blitt kortere fengselskøer og man hadde brukt mindre penger på å bekjempe det.

Ja, jeg ville ha stemt for.



Thomas Hibelot, Studerer Geology og Jean-Baptiste Koehl, studerer Geology, master

Jean: No problem, the government should control it anyway, it's going to be positive for the nation's bank account, but it could also be dangerous.

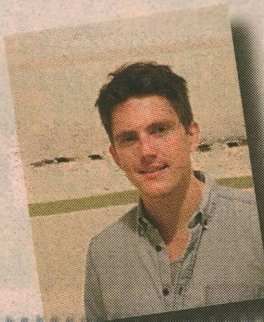
Thomas: It will be linked to the other drugs, so it can be dangerous and people could die.



Bendik Kajander, Jus-student (bachelor?)

Det er flere aspekter selvfølgelig, det kan jo diskuteres hvor skadelig det er, om marihuana er mer skadelig enn alkohol er jo ofte diskutert.

Hvis det hadde blitt legalisert, ville jeg nok ikke engasjert meg nevneverdig i kampen mot.



din
taxi 02045

www.dintaxi.no
facebook.com/dintaxi

100 TRAI



ETT MÅL. ELLER FIRE!

*Gutan har ett mål i cupfinalen:
Flest mulig skåringer og seier.
Og vi vil gjerne synge om igjen:*

"FIRE - ÉN, FIRE - ÉN, FIRE - ÉN!"

*Også vi satser på fire mål
i vår egen "angrepsplan":
Ett team. Ett mål. Én plan.
Én Din Taxi.*

RING 02045

**VI SATSER OFFENSIVT I CUPHELGA
OG BRINGER DEG RETT TIL MÅLET.**

Din Taxi - med fotballfeber!

kronikk

Africa is going to save Norway! Wait, what?!

KRIS AMUNDSEN, SAIH
KFAMUNDSEN@HOTMAIL.COM

What is the first thing that you think of when you hear "Africa"?

Is it poverty? War? Maybe starvation or HIV? This wouldn't be surprising, because it seems to be the only thing that we're ever told. But why is this? Why do the media and humanitarian organizations only focus on tragedy in Africa? To be sure, there are problems and difficulties on the African continent, but many of these challenges are specific to one of the 54 countries that make up Africa. If civil war broke out in

Sweden, would it be accurate to say that Scandinavia is a war zone? Not really. Why do we never hear about the good stories from Africa? Like that five of the ten fastest growing economies are in Sub-Saharan Africa? Or that 40% of Africans have some secondary education and that by 2020 it will be 50%? Did you know that HIV is spreading more quickly in Eastern Europe and Central Asia than anywhere else on the planet? Probably not, because the stereotype sells.

Last month, Norwegians donated over 200 million kroner to Amnesty International during their tv action campaign. This is incredible, but how many

people know what this money is going to go to? Are they giving money to the stereotype or to the actual situation? And does it matter? Isn't it possible to raise money and educate at the same time? Of course it is. If you are donating money to a cause, is it enough to see a picture of a starving child, or do you want to understand the nuances of the situation first and how your money is going to make a difference? Aid money plays an important role in many developing countries, but it is not the solution to the world's problems. If we truly want to solve these kinds of problems, we need to do so based on knowledge and respect.

Last week, SAIH launched a campaign called Africa For Norway. The premise is that a group of Africans have heard about how cold it is in Norway and they want to help by sending their radiators to us here in the North. The music video depicts life in Norway as being miserable and depressing. And I think we all can attest to that being false. But what if this video was shown all over Africa?! They would feel really bad for us! If 5 million Norwegians can donate 200 million kroner, how much money can 1 billion Africans raise for those of us suffering from the cold and darkness in Norway?! The goal of the video is to show how easily a "problem"

can be exaggerated to the point that it defines a country and the situation there.

By broadly characterizing Africa as a single country defined by war, famine and hopelessness, a stereotype is created that lacks diversity and contextual understanding. With 54 countries, 1 billion inhabitants and over 2000 languages being spoken on the continent, such a restrictive narrative is utterly absurd. To fix the problems that we are facing we have to focus on our similarities and not our differences. We have to work together, but when our impressions of each other are born out of stereotypes, this will never be possible.

kommentar

Straffer homoseksualitet med døden

PIOTR MAZUR
P.MAZUR@ONET.EU

Julegaver. Noen er store, andre er små. Noen liker vi mer enn andre. Noen julegaver er så skremmende at det er så vanskelig å forestille seg de. Årets jul i Uganda vil ikke være god for mange mennesker. Dette ultra-konservative samfunnet vil nå styrke sine anti-homofile lover. Noen homoseksuelle handlinger skal kunne straffes med døden.

Det er ulovlig å være homofil i Uganda, men etter den nye loven

blir innført, vil det bli enda verre. Høytalene utenfor parlamentet i Uganda sier at dette er en "julegave" til folket. Hvilken ironi. Noen mennesker vil nå måtte dø - god jul alle sammen!

Sannheten er at mange mennesker i Uganda virkelig ønsker loven å passere, og de mener at parlamentet ikke gjør noe imot folk flest. De er livredde for alt som er annerledes, og har sannsynligvis aldri møtt noen homofile. De vet sannsynligvis ikke forskjellen mellom en homofil person og en pedofil. Men regjeringen gjør ikke noen innsats for å forklare

til folk at det ikke er det samme, og at mennesker med en annen seksuell legning ikke er en trussel mot samfunnet.

Folket trenger utdanning på området. De må forstå at homofile ikke vil plutselig begynne å kidnappe deres barn. De må lære hva ordet "homofil" betyr. Vestlige land har ikke gjort mye for å bedre situasjonen for homofile i Afrika. Alt de har gjort er å true landene med å kutte støtten de gir til dem. Er dette veien videre? Vil det gjøre situasjonen verre for flertallet, ved ikke å gi hjelp, og dermed gjøre situasjo-

nen bedre for minoritetene? Jeg tror ikke det. Vi må presse regjeringen, ikke folket. Vi må få dem til å forstå at homofile ikke er en trussel, og at man ikke kan straffe folk for å være seg selv. Dette er viktig.

Vi trenger å få normale mennesker i Uganda til å innse at trolig noen i familien deres er homofile også. At disse er litt for redde for å stå fram og komme ut. De foretrekker vel å bare leve sine ulykkelige liv. Det vil være lettere for dem, selv om det betyr å leve en løgn til de dør.

Det er en skam at det er en person imellom alt dette. En homofil person, levende et liv i elendighet. En person som ikke er i stand til å uttrykke seg, som ikke engang kan si hvem han/hun egentlig er. En som kanskje vil bli drept snart på grunn av hvem han/hun er. Uten skyld av sine egne. Det får deg til å tenke, ikke sant? Spesielt oss, folk som vet at det ikke var den vanskeligste tingen å gjøre, å komme ut. Jeg er sikker på at homofile i Uganda drømmer om muligheter homofile her i Europa har. Dessverre, vil de ikke få de med det første. Det skal trolig være generasjoner før de holdningsendringer.

kommentar

Same-sex marriage in the United States, democratically protected right?

AMY LEBLANC
AMYLEBLANC@GMAIL.COM

Last week, voters in the U.S. states of Maine, Maryland and Washington made history with their votes to legalize same-sex marriage. Over the past 15 years, 32 states have had marriage equality measures on their ballots and voters have rejected all of them, until now. Heading into the election, gay marriage was legal in six states and the District of Columbia. Legalization in all of these states was through legislation or by court order. The results in the three Democratic-leaning states, marked the first time that same-sex marriage laws were approved by popular vote.

The success of the marriage equality vote in these states supports recent national polls showing that a rapid shift in American public opinion in favour of same-sex marriage. Earlier this year, even U.S. President Barack Obama declared his support for the legal recognition of same-sex marriage.

"It's exciting because it shows that this issue is gaining a lot of momentum in the U.S. For example, in Maine they had a similar issue on the ballot just a few years ago and it had lost," says Joseph Anderson, 26, a Human Rights Masters student at the University of Tromsø, and a gay man from Washington state, "Things are changing really quickly."

But those changes are still constantly under threat from opposition parties, most significantly from conservative Christian churches and institutions that seek to have same-sex marriage laws overturned.

The significance of same-sex marriage equality extends all the same legal rights as heterosexual couples to gay couples. But while many states already have civil partnership arrangements that honour these legal rights, for Anderson, "the word marriage gives these relationships a sort of legitimacy."

After decades of intense discrimination, gay couples are seeking to promote public support of same-sex marriage while also demanding their human rights to marriage. The United Nations has been a strong supporter for same-sex marriage as part of their larger mandate against discrimination against LGBT individuals.

For the supporters of human rights, the shifting public opinion on same-sex marriage in the United States marks a small triumph over discrimination. However, I can't help but ask why a human rights issue has been left to a democratic vote?

"It's never ideal to have people voting on human rights issues," Anderson says, "It's not how human rights should be protected."

Many states have a long way to go to reduce discrimination against LGBT individuals before gay marriage is even an option. In some states, anti-discrimination laws do not apply to discrimination based on sexual orientation, which means that legally, you can be fired from your job and evicted from your home simply for being gay.

Even in states where there is marriage equality, same-sex marriage is not recognized on the national level so gay couples do not have access to the same federal rights. This means, for example, that apart from having to file separate taxes, gay couples also have no immigration benefits if an American marries a non-American of the same sex.

As a former employee at a Community Legal Services office in Philadelphia, PA., Anderson repeatedly witnessed the failures of the law to protect against discrimination. His hope for the future of gay rights in the U.S. is an inclusion of sexual orientation to anti-discrimination laws in all states and to have marriage recognized on a federal level.

Nine states and Washington, D.C., now have legalized same-sex marriage in the United States. The hope is that the outcomes of the marriage votes could influence the U.S. Supreme Court, which will soon consider whether to take up cases challenging the law that denies federal recognition to same-sex marriages.

For now, the voting results on same-sex marriage in Maine, Maryland and Washington by a vote of public opinion is a huge step forward for marriage equality in the United States.

"It feels like there is a broader acceptance," Anderson says, and he is proud that his home state was one to take this initiative, "I know a lot of people for whom this means a great deal and makes a big difference."

Internasjonalt seminar; lokal problematikk

HILDEGUNN BRATTVÅG HAR JOBBET TETT PÅ ROMFOLKET I OSLO GJENNOM KIRKENES BYMISJON, OG ER FORFATTER AV RAPPORTEN «FOLK FRA ROMANIA SOM TIGGER I OSLO».

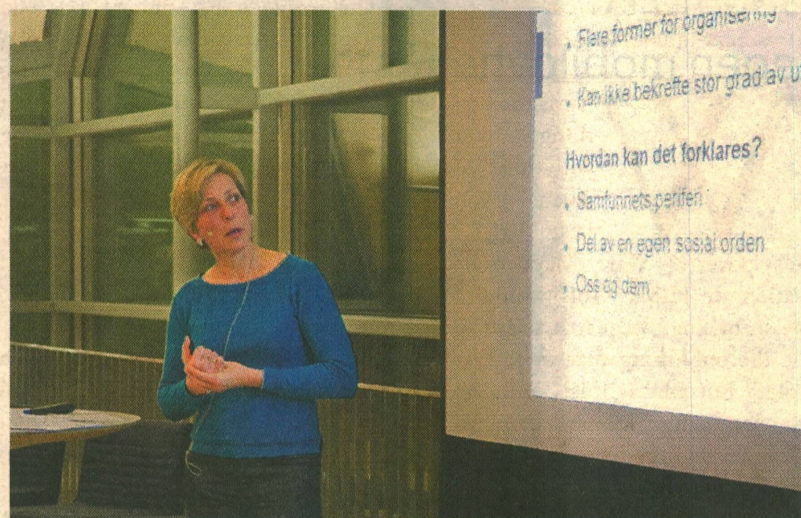


FOTO: SALLY ROSENDAHL

Sosiolog Hildegunn Brattvåg innledet kveldens seminar med et foredrag om hva som kjennetegner en verdig og uverdigg fattig, og hvordan vår oppfatelse av tiggerne påvirker vår vilje til å gi, med mer.

THEA VINGE
THEAVINGE@LIVE.NO

De rundt 50 oppmøtte sitter luttør øre når Brattvåg snakker om tiggering i Oslo, forskjeller og likheter mellom norske tiggere (ofte rusmisbrukere) og rumenske tiggere, hvorfor Norge er et selvsagt mål for romfolk, medias påvirkningskraft på holdninger og fordommer, og hun forteller om at tiggerne er utsatt for trakassering.

Etter foredraget var det tid for debatt, og panelet bestod av ordfører i Tromsø Jens Johan Hjort(H), kommunestyrerepresentant i Tromsø Gunnhild Johansen(SV) og forsker ved senter for samisk helseforskning Ketil Lenert Hansen(UiT).

Hjort åpner debatten og uttrykker sine tanker om at tiggerproblemet ikke vil minke. Han foreslår at kuren for fattigdom er arbeid, og refererer til en rapport av NAV. Han er stolt over å være ordfører i «omsorgsbyen», og underbygger dette med å vise til den massive støtten tromsøværingene viste Yalda og hennes sak. Personlig synes jeg man be-

veger seg ut på tynn is når man kaller en by der en gruppe mennesker tvinges til å bo under en bro for omsorgsbyen. Det er vel litt paradoksalt å snakke om tilstedeværende medmenneskelighet i sammenheng med romfolkproblematikken?

Men, Hjort har rett innstilling. Han ønsker å rette fokus på de mange sammensatte årsakene til tiggering, og sier at det er uproblematisk å ha det lille antallet romfolk her. Han sier at man har et kollektivt ansvar, men at løsningen på lang sikt må innebære å skape arbeidsplasser i hjemlandene deres. Jeg får ikke inntrykk av at han ønsker å flytte problemet og å skrive fra seg ansvar, for som han nevnte er det lite Tromsø kan gjøre med problemet i helhet. Dog kunne levekårene til romfolket kanskje blitt oppgradert?

Johansen slår fast at man har et lokalt ansvar, og at romfolket, som alle andre EØS-borgere, faktisk har rettigheter! Hun nevner romfolkets historiske bakgrunn som forhatte og forfulgte, og påpeker at det aldri har vært foretatt et oppgjør om holocaust; der mellom en halv og én million romfolk ble slaktet.

Mislykket?

Johansen belyser for meg i hvor stor grad Norge har mislykkes når det gjelder å håndtere fattigdom som denne, fordi hun sier at Norge er det landet med verdens største bistandsdugnad (TV-aksjonen), men likevel makter vi ikke å hjelpe tiggerne.

Samisk solidaritet

Hansen, panelets siste debattant, trekker paralleller mellom samer og romfolket, begge er minoritetsgrupper som har opplevd diskriminering og marginalisering. Han refererer til samisk kirkeråds forslag til bedring av romfolkets situasjon, og trekker inn temaer som medmenneskelighet, fremmedfrykt og holdninger mot andre.

Engasjert publikum

Noen av spørsmålene som ble stilt var: hvordan sørger vi for at romfolket får helsetilbud hvis de trenger det? Hvordan forbedre situasjonen deres? Hva er «for gode vilkår» for romfolket i Tromsø?

Etter en debatt med så mange flotte og viktige spørsmål må det jobbes for å finne like mange flotte og viktige svar!

kommentar

Nokia 3510i

Journalist Ida Bing reflekterer over sin egen mobilavhengighet.

IDA BING
IDABING@HOTMAIL.COM



Jeg husker den våren vi var ni år. De nye Conversene hadde allerede laget solide gnagsår, mine var turkise husker jeg, og vi var så lette på føttene at vi kunne kjenne singelen under fotsålene – akkurat passe vondt. Det var en av de ettermiddagene hvor vi kunne være ute til halv ni, og alle tok med seg hundene sine ut, bikkjer og barn strødd utover gata, og faren til Jørgen hadde is, også samlet vi sammen småpengene våre og kjøpte tre Lollipop på Seven-Eleven i tillegg. Ingen sa noe til faren til Jørgen. Vi løp nedover til Fossefaret, med fire hunder på slep, og hadde ringepiggen i de hvite blokkene der. Du ringer på. Så løper du alt du kan. En skrekkblandet fryd som la seg i kroppen helt til dagen etterpå. Vi løp helt til trikkeskinnene, og balanserte bortover i det store oppholdet på syv minutter, mellom linje 3 til Sognsvann og 5 til Storo. De dagene, de var selve essensen av de nydelige bildene fra Oslo, 31. august, og vi badet i ettermiddagssol og mamma måtte rense skrubbårene mine da jeg kom hjem.

Julaften 2003. Samme jul som nyheten om reggis kom fra tannlegen. Jeg har nettopp pakket opp en Nokia 3510i. En blå og oransje masseprodusert mobiltelefon, som det florerte av i 2003. Alle halvpubertale ungdommer fikk den. Og gamle damer. Jeg var i første kategorien, og kjempesnytt. Jeg hadde sittet med en katalog fra Elkjøp og sirlig ringet ut denne som en favoritt. Mamma hadde deretter tatt seg turen ned på Elkjøp ved Ullevål Stadion, som omtrent 12 % av alle Oslo-familier gjorde samme jul, og betalt. Deretter hadde hun pakket den inn i flere forskjellige esker, husker jeg. Så det ikke skulle bli for åpenlyst at jeg fikk den. Men jeg visste det jo. Jeg gikk i sjetteklasse og var på

toppen av lykke av å nå være eier av en mobil. Med farge-skjerm, derav i-en. Jeg var også rimelig stolt over å kunne den funfacten der. Nokia 3510i. Shit.

Noen av oss hadde fortsatt regulering. Det var den tiden vi spionerte på rusen og dro til Bogstadveien, med mascara ytterst på øyenvippene, og kjøpte kaffe-mocca med ekstra sjokoladesaus. Det var på den tiden vi lagde hørespill om kveldene eller satt og tegnet rundt kjøkkenbordet. Mascaraen ble tørket av, og vi sendte hverandre sms-er, dynket i en uforståelig, men samtidig stemningsforklarende tegning. Jeg hadde MacGyver-låta som ringetone, husker jeg. Så ble Grandiosa-reklamen spilt inn, og vi var så stolte over å kunne si at den ble spilt inn på et fotballbane rett ved nabolaget vårt. Vi som gikk i B-klassen, riktig nok. Alle ville ha den sangen til mobilene sine, men så kom slutten, en slutt i form av at jeg ikke kunne motta ringetonen på min mobil, den var utdatert. Vi kava med det der en hel dag, husker jeg. Sendte kodeord GRANDIOSA mellomrom til 2000 eller noe sånt. De håva inn en god dose lommepenger fra oss, tipper jeg. Den nye teknologien, eller hva man skal kalle det, tok nå over tidligere mobilbruk og de voksnes forbruk, og de kvise ungdommenes etterspørsel. Mens de eldre og svaksynte sukket og åpnet bruksanvisningen. Vi stod i fronten for en ny epoke, og tusenvis av kids gikk i Jamba-fellen den høsten. 50 kroner i uka eller noe sånt, helt sick.

Jeg husker tydelig min første kameratelefon. En Motorola, knæsje rosa. Samme som Paris Hilton. Jeg var for så vidt midt i min eksistensielle krise på det tidspunktet; stod et sted mellom sorte Converse og hvit boblejakke, med et tilhørende

f a k e

Burberry skjerf, og uheldig plassert solpudder i ansiktet, mens jeg hørte på Mew, det danske rockebandet. Hjelp. På den tiden hadde vi også stoppet å ringe på hos hverandre. Vi dro aldri til hverandres hus, stod spent foran ytterdøra og håpet på at storebroren ville åpne først, nei, vi ringte alltid mobilene. Og avtalte. "Møtes ved t-banen om ti minutter?" "Ja." Og det ironiske var jo at vi møttes på veien dit, ikke ved selve t-banen, for vi hadde ingen planer fra før, vi var stort sett parate til å forlate huset sporenstreks. Men ting skulle alltid avtales.

I dag, klokka tre, en tirsdag ettermiddag. Jeg får en melding fra mamma med informasjon om en regning jeg ikke har betalt, hun har smelt inn KID-nummer og alt mulig, så dette må jeg åpenbart skrive ned for å huske, lager en alarm på det fra mobilen. Får en snapchat fra en venninne, hun har tatt bilde av seg selv med brokkoli i munnen, jeg ler høyt og sender et bilde av meg selv som skjeler, det pleier å fremkalle latter. Jeg

sjekker Facebook fra mobilen, er innom Aftenposten, loker rundt på Instagram, legger ut et bilde fra sommerferien i ren protest mot alle vinterbildene folk legger ut, sjekker når bussen går, ser ti ganger på klokka, sender en i-message til en kompis og sier at jeg kjeder meg, får et bilde av en full forelesningssal tilbake, og tenker at verden er så mye mer produktiv enn meg akkurat nå, derfor sender jeg en melding til pappa og spør om han kan hente meg på flyplassen, avtaler å møte en tjommi senere i ettermiddag OG sender snaps, laster ned apps, \$\$\$, #'s, smileys, hjerte hjerte, bruker gps, sender sms, hører på Spotify, tar et bilde, smile smile, sender et til deg, et til søs, et av snøen ute, legger fra meg mobilen, ser ut av vinduet. Bing! 9 % batteri igjen på mobilen. I en

to ukers periode denne sommeren var jeg nær et sammenbrudd: jeg fant ut at mobilen jeg hadde kjøpt på finn.no ikke hadde innebygget Wi-Fi. "Det er grått, det er grått, ser du det? Det går jo søren meg ikke an å trykke på!" En frase jeg lirte av meg ustoppelig i den perioden. Jeg hadde bare 3G.

Får du noen respons av den der skjermen? Var alt bedre før, da vi kunne løpe rundt i gatene og ringe på hos hverandre? Har vi blitt avhengig av smarttelefonene våre? Ja. Noen ganger skulle jeg ønske at alle fortsatt tviholdt på sin Nokia 3510i, med MacGyver i polyfonisk ringetone.



ILLUSTRASJON: JULIE HAGERUP

kommentar

Let it snow, let it snow...I can't 'gå'!!!

SYLWIA REZULAK
SYLWIA.REZULAK@GMAIL.COM

Being a student at the University of Tromsø can be quite challenging. With a length of six to eight months, two months of polar night, coldness and a lot of snow, Tromsø's winter might feel never-ending to some students. Especially South Norwegian students and international students from countries with a different climate might have a hard time to get used to these rather Arctic conditions. Most of the students, however, seem to approach this challenge with curiosity and pleasant an-

icipation. Many of those who keep an open mind and give it a chance usually learn to enjoy the many facets and features of brumal Tromsø.

The dark and long winter is not only a perfect time for concentrated studying, candle light ambient, shared extensive tea consumption and baby making. There is a wide range of outdoor activities, not only for eager winter athletes. Cross-country skiing is certainly a great way to stay fit, relief negative energy and enjoy nature. Yet, not everyone is born for this kind of winter amusement. In this case, the cross-country ski runs can still serve as paths for extensive walks.

Sledging is another fun way of locomotion and therefore strongly recommended. Further, winter camp fires are great ways to enjoy outdoor with friends and warm up body and soul, in fortunate cases under northern lights. The latter are definitely a big feature that makes studying in Tromsø unique and wonderful. Tromsø's winter scenery has also a lot to offer for those who enjoy to take pictures. In short, with the right attitude there is a lot one can do in the winter time in order to enjoy Tromsø's longest season.

Yet, there is unfortunately a problem that returns every year and bears big spoiler potential for

many that try to enjoy outdoor activities in the winter: slippery streets and blocked sidewalks. Every year I ask myself why the municipality is not able to improve the street conditions. Or do they see no reason for it? The picture, however, is every year the same: people are falling when trying to get of the bus or when simply trying to walk. Parents with baby strollers trying to fight their way through snowy or slippery roads. In many cases the snow from the street is pushed to the sidewalks and forces people to walk on the street. Sometimes even the use of spikes does not help anymore. It is certainly most dangerous for older people or pregnant women

but also many students each year hurt themselves to the extent that their mobility is strongly reduced. And even if one miraculously manages not to fall during the whole winter, just the stress and fear of falling, the sudden slipping and penguin way of walking can cause severe muscle cramps and back problems. Besides, who enjoys falling in front of others unless he or she gets paid by the 'Jackass' producers. The winter in Tromsø could be so much better and safer, dear Tromsø municipality. Please try to smooth the way for us and in exchange we promise not to charge you with expensive doctor bills. Deal?!



ILLUSTRASJON: NATALIA MAZUR

Winter is coming...

...or is it here already? Well, I'm new here, so what would I know, but anyhow:

JUAN PABLO HERNANDEZ QUINTERO
JP.ETEREO@GMAIL.COM

Winter in this town is cold, but not as cold as in Edmonton; dark, but not as dark as in Longyearbyen; full of snow, cracked lips and icy kerbs that seem to have a

life of their own and try to kill you every time they have a chance... But most certainly also full of a magic that easily goes unnoticed when every single day can be spent sunbathing by the Caribbean.

You see, as someone who comes from a land where the average daily temperature is rarely below 26C, my point is not to express

contempt towards the constant sweating, suffocating humidity and the deceiving warmth of the Sun. What I want is just to learn to pay attention to changes a bit better: when nature covers the whole place in thick, cold and muffling layers of white, I like to listen.

I see the winter ahead as intimidating, but only in that fascinating

way in which all big things in life show themselves. After all, wasn't it in the darkness of Mordor that Frodo accomplished the unimaginable? And isn't it in the bitter cold of The Wall that the Night's Watch demonstrates that even the seemingly wretched can serve nobler purposes? And is it not true that the summer is so magnificent because it is "un-winter"?

I might take back some of these thoughts in a few months' time, but for now I can't help insisting on this: that winter makes one year for summer, but even in summer one year for winter. This is OK, and this is human, and this keeps us moving, longing, preparing. This attitude keeps us warm throughout the winter, so what say you?

«OUR PROFESSORS ARE EDUCATED AT TOP SCHOOLS FROM
AROUND THE WORLD AND PUBLISH ARTICLES
AT THE RESEARCH FRONTIER.»

Professor Bruno Gerard, Institutt for finansiell økonomi



Handelshøyskolen BI tilbyr masterstudier som gir deg en bredt sammensatt kompetanse som er ettertraktet på det globale arbeidsmarkedet. BI leverer i dag internasjonalt anerkjent forskning innen en rekke fagfelt, og i de fleste masterstudiene undervises det på engelsk av anerkjente professorer og forelesere fra hele verden. Tar du en master på BI får du også muligheten til å ta deler av graden ved en utdanningsinstitusjon i utlandet. Dette gir nyttig internasjonal erfaring som kan være avgjørende i et stadig mer globalisert arbeidsmarked.

Les mer om våre 7 ulike internasjonale heltids masterstudier på bi.no/msc

TYNGDEN DU TRENGER

BI

Mørketid = Friluftstid?

Mørket kom, er det nå bare å bli inne for friluftsfolk?

JOHANNA LAUE
JOHANNALI1805@GMAIL.COM

Det var ikke lenge siden sommeren var her, man var ute på tur i midnattsola, syklet rundt, klatret i fjellet eller koste seg med bål og kaffe i skogen og i fjæra. Men plutselig kom det noe som ikke tillot

alt dette lenger. Det som kom var mørketida. Sammen med sine «kompiser» sludd, regn, kulde, snø og is. Det frister ikke å være ute nå. Man liker å være inne, kose seg med te og kanelboller og kanskje hente fram strikkesøyet. Og det er bra, det finnes ikke noe bedre årstid som egner seg bedre

for akkurat denne type aktivitet. Men en ulempe kan være at en føler seg trøtt og sliten, til og med deprimert. Spesielt for folk som er glad i å være ute og i mosjon kan mørketida være en utfordring. Det frister ikke med fjell- og sykkelstur. Ulike kilder viser fram at mosjon er en viktig del for å ha det bra i

mørketida. Frisk luft og nye utfordringer (som man klarer å mestre) fører til at en er i bedre humør og sover mye bedre. Samt at treningen gjør at man er klar for ekstra lange skiturer neste vår! Men det er jo rett og slett ikke mulig å ha en trivelig tid ute i naturen nå! Man må enten betale treningsstu-

dio og stå i kø for å komme seg på tredemølle eller bare la det være, og ligge på sofaen til februar. Eller? Kan det hende at mørketida ikke er så ille i det hele tatt? Bare annerledes?

La deg inspirere av det UiT-studentene har funnet på...



FOTO: JOHANNA LAUE

▲ OGSÅ I MØRKETIDA KAN DU GÅ PÅ TOPPTUR. SELVØLGELIG TRENGER DU EN DEL SNØ, MEN DET ER IKKE UMULIG. NÅR DET REGNER I BYEN KAN DET GODT VÆRE AT DET KOMMER MASSE SNØ OPPE I FJELLET SOM INVITERER TIL TOPPTURER. VÆR OBS PÅ SKREDFARE, DEN KAN VÆRE ENDA STØRRE ENN OM VÅREN! EVENTUELT HOLD DEG TIL SMÅ FJELL SOM DU KJENNER GODT OG IKKE ER ALTFOR BRATTE, SÅNN SOM LILLE BLÅMANN ELLER ULLSTINDEN. OG TENK PÅ AT LYSET ER IKKE NOE Å STOLE PÅ. ALLTID TA MED HODELYKT, SELV OM DU DRAR TIDLIG. OG IKKE GLEM Å LA DEG FORTRYLLE AV DET VAKRE LYSET ELLER ET FANTASTISK NORDLYS MENS DU KJØRER NED I NOVEMBERPUDDER!



▲ ENDA EN AKTIVITET SOM KREVER SNØ OG SKI ELLER TRUGER. MEN SOM SAGT, IKKE UMULIG. TURISTHYTTENE PÅ FASTLANDET OG RINGVASSØYA ER HELÅRSÅPNE. DET ER IKKE MANGE FOLK SOM TAR SEG EN TUR UT OM VINTEREN, MEN ER DET IKKE UTROLIG KOSELIG Å NYTE EN HELG PÅ HYTTE MED NOEN VENNER? SELVØLGELIG ER IKKE LØYPENE TRÅKKET SOM I PÅSKEN, OG DET KAN VÆRE LITT VANSKELIGERE Å FINNE FRAM TIL NONSBU, TROLLVASSBU, SKARVASSBU ELLER RINGVASSBU. MEN MED FJELLSKI ELLER TRUGER, HODELYKT, KART OG KOMPASS ER DET NULL PROBLEM!

FOTO: JOHANNA LAUE

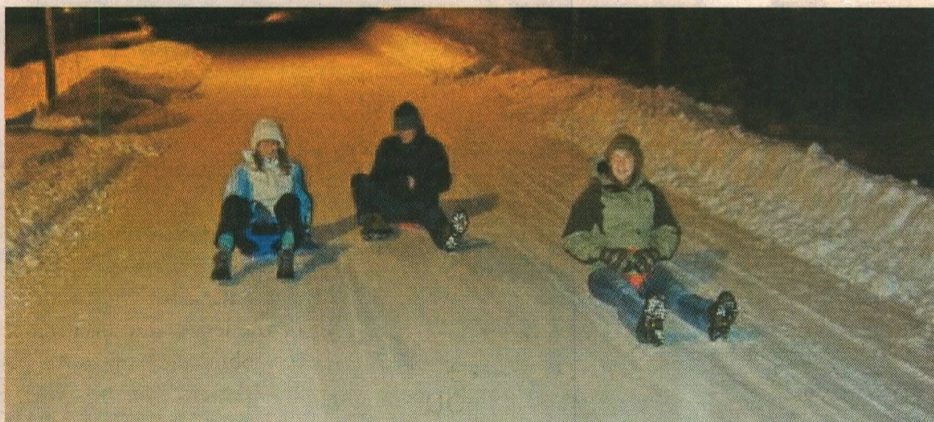


FOTO: JOHANNA LAUE

▲ & ► HVORFOR IKKE GJØRE SOM BARN GJØR? FINN FRAM ET AKEBRETT (VELDIG BILLIG PÅ F.EKS. EUROPRIS) OG KOM DEG UT I LYSLØYPA (OBS! FOLK PÅ SKI...!!) ELLER EN ANNEN BAKKE I NÆRHETEN! UTROLIG MORSOMT!



FOTO: JOHANNA LAUE

▲ IKKE AKKURAT SPORTY MEN UTROLIG GODT! LAG EGGLIKØR HJEMME – F.EKS. ETTER DEN HER OPPSKRIFTEN FRA KLIKK.NO:

- 5 DL KAFFEFLØTE
- 300 G SUKKER
- 5 STK EGGEPLOMME
- 1 SS VANILJESUKKER
- 3,5 DL VODKA 60 %
- FREMGANGSMÅTE

(KAFFEFLØTEN KAN BYTTES UT MED 2,5 DL KREMFLØTE OG 2,5 DL HELMELK.)

KOK OPP FLØTEMELKEN/KAFFEFLØTEN OG SUKKERET. PISK EGGEPLOMMER OG VANILJESUKKERET. TILSETT LITT ETTER LITT DEN VARME KAFFEFLØTEN I EGGBLANDINGEN. HELL ALT TILBAKE I KJELN OG SETT DET FORSIKTIG OVER VARMEN. RØR JEVNIG TIL DET TYKNER. SIL BLANDINGEN FØR DEN AVKJØLES. SPRITEN HAS I NÅR DEN ER AVKJØLT. FORDEL LIKØREN I PASSENDE FLASKER SOM KAN PYNTES MED MERKELAPPER OG SLØYFER.

LIKØREN TYKNER NÅR DEN STÅR. FLASKEN BØR RISTES FØR MAN HELLER FRA DEN. NYT!!!



▲ IKKE ALLE ER GLAD I Å STÅ PÅ SKI ELLER SITTE PÅ AKEBRETT. I DETTE TILFELLET KAN DET FRISTE MED SNØYOGA. DET FINNES INGEN REGLER. DET ER BARE Å TA PÅ SEG ULLUNDERTØY, HENTE FRAM SITTEUNDERLAG OG PRØVE EN «SOLHILSEN» UTE. KANSKJE SOLA KOMMER TILBAKE LITT TIDLIGERE NÅR HUN FÅR EN KOSELIG HILSEN AV OG TIL...?

FOTO: ANDREAS KÜHN



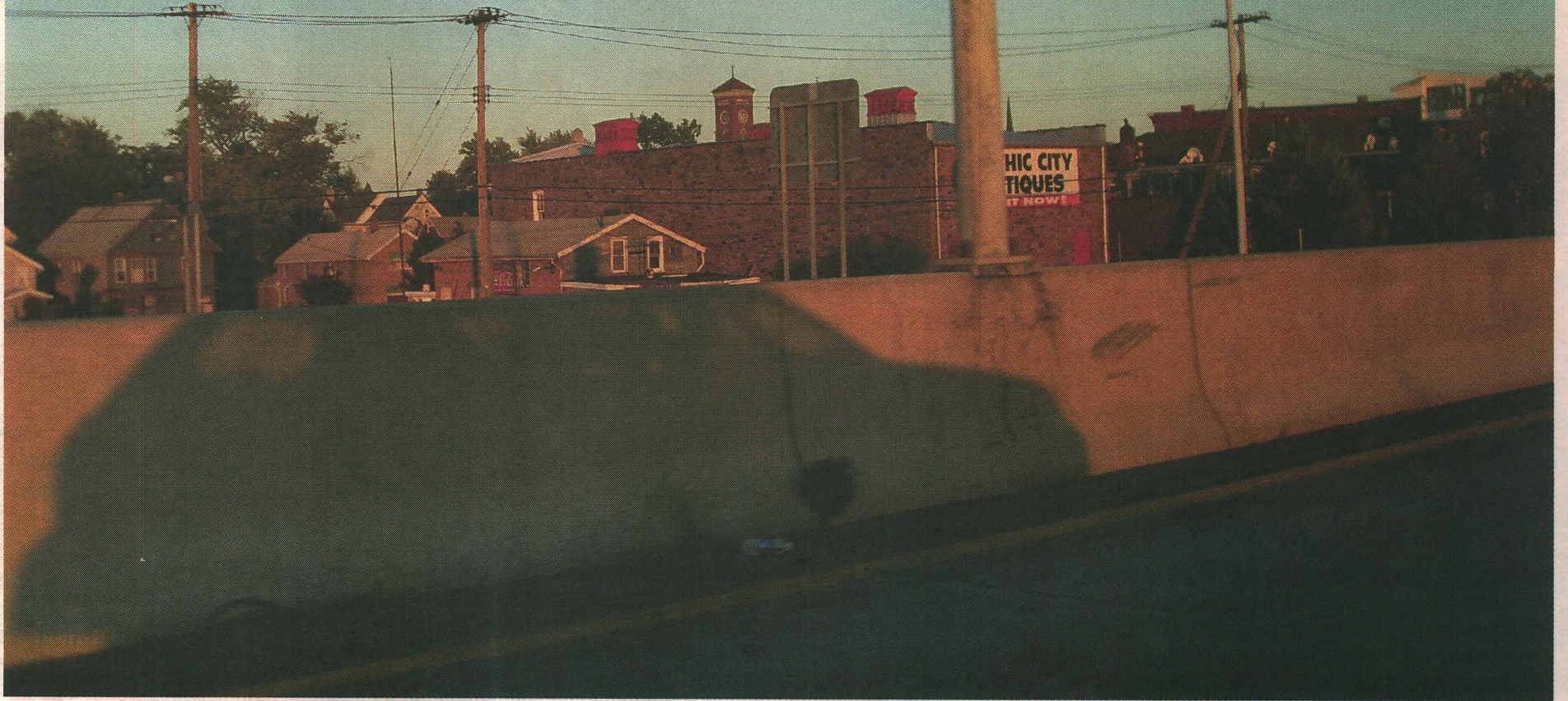
FOTO: SALLY ROSENDAHL

Det er enda mer å gjøre utendørs

Dette er bare en inspirasjon og det finnes mange andre ting som er verdt å prøve. Isbading i Telegrafbukta, joggetur (med staver når det er spesielt glatt) og å komme seg ut på «nordlys jakt» er bare noen eksempler på hva som mangler her.

Hitch Hiking in the North

Part III



THE ROAD ALWAYS LOOKS COOLER WHEN COMFORTABLY SEATED IN A CAR.

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

In our series' last installment we analyzed how exactly the free-wheeling hobo known as the Hitchhiker should behave in order to get a ride in the lifeless wasteland that is Northern-Fennoscandia. But what happens when (if) you finally see a vehicle parking down the road, obviously waiting for you to join? That's what we're getting at right now in this third part of our series.

So here you are drenched and soaked, lost in some deserted backwoods path, having long ago lost all hope of making it out of this hike alive. And here finally is the providential car. You run like a frenzied epileptic to the vehicle, barely managing to keep a hold over your over-stuffed backpack and enter into contact with the driver of the vehicle. From this point on you will have to use all the cunning skills you have in order to make the most out of this incidental ride.

Manners!

To start with, you will have to be polite. I know how hard it can be sometimes (I am not French for nothing after all...), but don't forget that, when hiking, you owe

the driver everything and that, in return, he owes you nothing, so try to keep a reasonable, but not low (we will come to this) profile throughout the whole ride. One thing you should always remember, regardless of who you're driving with is to Smile and Nod.

"Don't forget that, when hiking, you owe the driver everything and that, in return, he owes you nothing"

Snakker du...

Once you've shoved this notion up your brain you can start the task of communicating with your driver. Sometimes the driver will immediately tell you to jump in, in most of the cases though, he will just open his window to start the negotiation. If possible, try to speak to the driver using the language used in the country you're travelling in. In Sweden-Norway, any kind of lowly-accentuated Scandinavian dialect will work, but in Finland, the chances of meeting a Scandinavian-language speaker are scarce at best.

If you don't have a decent command of the region's language, you might as well use English. In Norway-Sweden as everyone knows, a huge majority of the population speaks at least decent English. Don't forget that through a hike, you may have to cross large rural and underdeveloped swaths of land where older and less cosmopolitan folk may reside. Also, even for competent English speakers, it will always be more comfortable for them to use their mother tongue (or some bastardized version of it).

Regarding Finland, the country, and especially its Northern arm, is notoriously less English-friendly than her two sisters. Even though they represent a minority, you might end up getting a ride with a "Finnish Only" driver which might complicate your journey. In those cases, using a detailed map might save your sorry ass from ending up forever lost somewhere in the middle of the Birchwoodlands.

Ha no sorry, we're going to Slovakia...

Once in contact with your potential driver you might be faced by the crucial question of accepting a ride to or towards a settlement that isn't the one you hoped to be taken to beforehand. Let us be

honest, except in cases of short rides between relatively important cities, you have very little chance of getting a direct ride to your chosen destination so you should rather accept any step forward that's offered to you.

"You should never give the feeling that your driver is your chauffeur."

Concerning substantial twists in your journey, the choice is totally up to you. You may want to try to get to a more important, albeit farther away highway or just decide to go for the ride purely for the excitement of it. In any cases, keep in mind to stay close to major road axis if you still want to ultimately wind up where you originally intended to.

Grooming the chauffeur

In the car, you are expected to be, as said earlier, polite but not dead silent. Remember, most of the people who are in the mindset of taking people for a ride are at least

to some extent oddballs themselves so don't be afraid to talk, tell stories, ask questions and, in general, be pleasant company.

Your driver might offer you food and drinks as gifts of affection that you should accept if freely offered but never ask for. Never show any signs of dissatisfaction regarding your driver's behavior, may it be the length and occurrence of stops, obnoxious music or other out-of-the-ordinary behavior. Remember, whatever happens, Smile and Nod. If your ride is excessively long (let's say more than four hours), reading a book or dozing becomes tolerable but regardless of the journey's span, you should never give the feeling that your driver is your chauffeur.

That said, there isn't much more to being a passive passenger than being a passive passenger. Providing that you kept behaving well, your driver should leave you at the set point you both agreed on to reach and then depart. Other issues of immediate concern such as the restocking of goods and the quest to find a good place to spend the night might indeed be important, but shall wait until our next issue to be properly dealt with.

PICTURE: SUSANNE FRANZÉN

Me, you and the couple



When people discover tango, they usually fall in love with this dance. It takes not only the focus, but also the physical activity of the whole body.

Tango Polar had a very intensive course recently with a teacher from Argentina. Utopia had a chance to meet him and hear about Tango.

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Andres Sarasua comes from the country where Tango Argentina was born. Utopia had the opportunity to talk to him about the dance and his experience. The course was organized by Tango Polar and lasted for a weekend. Andres is a very experienced teacher, as he travels a lot and teaches tango in different places around the world. This also gives the opportunity to see how different cultures dance tango, when you travel at least two times a year for a couple of months.

From Martial Arts to Tango

After many years of doing different kinds of sports and martial arts, Andres needed something different. He discovered quickly that what was missing was the

music. Dance helped him to become more true in expressing his emotions and come through hard times in life. Tango is a very important part of the culture in Argentina. It is everywhere, they even have radio stations with only tango. Andres says that around his home he could count more than 20 places where you could dance tango. He read about tango in one of the Sunday magazines and decided to start. As almost everyone does, he fell in love with the dance, although he tried many others like salsa and swing.

The Important Contact

Among all the dances he had tried, flamenco also reached his heart. Andres noticed that what is very important is the body's consciousness. In contact improvisation, which he also does, it is very important to be able to show what your body feels and

not to be scared of own feelings. It helped him to become a better dancer in general in many ways. Andres says that dance is a pleasure. The way he teaches tango is to help people meet in this embrace. One way is to teach in a conceptual way, where you transmit basic concepts you can apply to all the dances, following the phrase: Give a man a fish and you feed him for a day. Teach a man to fish and you feed him for a lifetime.

The other also very important concept is about the meeting between two human beings. In tango both man and woman learn how to respect the other and how to take care of each other. Dance is a communication, he says. And it has to be fluent, understandable for both. The concept is that there are always three dancing tango: the man, the woman, and the couple. When you see people

dancing, there is always the communication between both that you see; not the separate partners, though we are aware that they are part of it.

Tango in Culture

There are many different cultures of dancing tango. They differ from country to country. We can find European tango and Finnish tango as well. We asked Andres in which countries do people dance most similarly to Argentinian dancers. Tango is a really popular dance in France, Italy, Germany and Finland. The difference Andres sees is mostly with the men who are dancing tango. Woman, as he says, tend to be very receptive in different countries. It is very easy for them when it comes to the emotional part of dancing. However, strong differences exist between men dancing the tango in different countries. From Andres point of view Turkish men are closest to what you experience in Argentina.

Tango Now

Tango has become very popular nowadays. Why do people tango? Everybody likes to hug, as the embrace is powerful, answers Andres. Also, tango music is very popular and catchy. All the arrangements are complex, and there is no other dance where you can hear so many instruments. It gives a way to create something new and also complex, as we have so many musicians creating modern tango music. So many young people are dancing tango, the idea is still spreading around the world. Just imagine Tromsø, says Andres, I can meet part of my culture so far away and in such different northern country. He says that what Tango Polar are doing is a very good job. Tango Polar has been active in Tromsø for many years. They start with a course for new beginners every semester. Twice a year they also invite good tango teachers from different places, so everybody can chance the dance, so it is not only from a northern perspective.



ANDRES SARASUA EXPLAINS HOW IMPORTANT IT IS TO MAKE SOME PARTS OF YOUR BODY FREE WHEN DANCING TANGO

PHOTOS: KASIA MIKOLAJEWSKA

Et kaldt bad

Mange synes det er sprøtt å svømme i havet nord for polarsirkelen om sommeren. Men andre svømmer i løpet av vinteren også, er det sunt å gjøre det? Utropia intervjuet Kasia Mikolajewska for å få vite mer om isbading.



SER FINNT UT! BARE VARME OPP, TA AV KLÆR OG BADE.

ILONA URBAROVA
ILONA@UTROPIA.NO

Jeg begynte med isbading i Polen tre år siden da jeg møtte en mann som fortalte at det var veldig sunt å bade om vinteren, sier Mikolajewska.

– Først tenkte jeg at det er sprøtt å svømme i kaldt vann, men en dag prøvde jeg det og etterpå følte det veldig godt, forteller Mikolajewska.

Hvorfor burde man gjøre det?

Har du kalde føtter og hender og problemer med sirkulasjonen? Da kan isbading være noe for deg! Det er mange studier som diskuterer om det er godt for kroppen å isbade. Noen anbefaler å veksle mellom kaldt og varmt vann i dusjen, andre foreslår å kjøpe isbiter og kombinere det i badekaret med vann. Noen bare å gå og bade i sjø eller innsjø.

Men ingen av metodene er så en-

kle. Det er viktig hvilken temperatur man bruker og hvor lenge man forblir i vannet. Det er generelt foreslått å ikke være i vannet lenger enn 20 minutter og anbefalt å bruke mildere temperatur, mellom 12 og 15 °C.

– Isbading er unødvendig, det

— Det er svært farlig å bare gå til strand, ta av alle klær og bade

har den samme effekt som kalde bad, sier en kilde og advarer mot å overskride ti minutter.

Men hva tror Mikolajewska, som gjør det ofte?

– Jeg hadde mye trøbbel med kalde føtter og isbading hjalp meg etter noen sesonger. Sirkulasjon av kroppen forbedret seg etter det og jeg har faktisk aldri

vært syk etter at jeg begynte med isbading.

– Jeg anbefaler at man burde bade minst en gang per to uker. Og det er viktig å gjøre det regelmessig.

Noen tips fra Mikolajewska :

- Du kan ikke gå til stranda og bare ta av alle klærne og bade, det er svært farlig, spesielt når mennesker er fulle etter en fest. Etter dette kan du bli syk eller til og med dø.

- Du må varme opp selv før du går i vannet. Du kan hoppe, springe eller gjøre noen øvelse du vil til du blir litt svett og tar av deg klær sakte. Det kan ta cirka 15 minutter.

- Etter at man er varm nok, kan man gå og bade. Man kan bruke sokker eller sko for å beskytte seg mot skarpe gjenstander på bunnen av havet.

– Opp til ti minutter i vannet er nok tror jeg, anbefaler Mikolajewska, og aldri bad hvis det regner eller

blåser, du kan lett bli syk etterpå.

– Jeg anbefaler å drikke varm te med sitron etterpå, og sette på varme sokker, smiler Mikolajewska.

– Selvfølgelig at det tar litt tid til å bli vant til det, sier Mikolajewska,

— Selvfølgelig anbefaler jeg isbading

ikke forvent at det skal være hyggelig i begynnelsen.

– Det er noe som jeg liker veldig mye, jeg føler bare avslappet, ingen kald lenger og det er det beste da temperatur av luft er lavere enn temperatur i vann.

Aldri prøve det alene

Det kalde vannet er et stort sjokk for kroppen og hvis du vet ikke

hvordan kroppen din skal handle det, du må ha andre personer rundt deg. Hvis du har ikke venner som gjør eller vil gjøre det, det er en gruppa i Tromsø 'Ishud Badeforening' som bader hver Fredag fra September til Mai i Telegrafbukta i Tromsø klokka 17.00. Foreningen har cirka førti aktive medlemmer nå.

– Selvfølgelig anbefaler jeg det, enig Mikolajewska.

VM i issvømming i 2014 i Tromsø?

Verdensmesterskap i issvømming har 1000 deltakere og det er konkurrans i 25 meter fri og bryst, 50 meter fri og bryst, 800 meter langdistanse og stafett. Norge vant en bronsemedalje i 2010 i Slovenia og to sølvmedaljer i 2012 i Latvia. Mange likte idéen å ha mesterskapen under nordlys og i mørketid, men det virker som neste verdensmesterskap i 2014 skal være i finske Rovaniemi. Kanskje det er ikke sikkert ennå?

BILDER: COLOURBOX



FOTO: SVEINUNG GJESSING

Elins Tilbakekomst

Elin Kåven, samisk artist av 2011 kommer endelig tilbake med hennes etterlengtede andre album. Utopia tar sjansen på å spørre den unge Karasjok-innfødte noen spørsmål.

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

Utopia: Hei Elin, det nye albumet kommer tre år etter den første utgivelsen, "Jiknon Musihkka". Kan du forklare oss hva som er de største musikalske og konseptuelle forskjeller mellom det første og det nye albumet?

Kåven: På min første utgivelse hadde jeg med meg mange musikere, og lydbildet er stort, suggerende og meditativt. Jeg kalte det "jiknon musihkka" fordi jeg følte at denne musikken jeg kom med hadde vært inni meg siden jeg var barn. På dette nye albumet har isen smeltet og man får

se det som er under - derfor tittelen "máizan-thaw". Jeg har kun to musikere med på albumet, og uttrykket er mer åpent, uslipt og direkte. Jeg føler at det er mitt indre liv som samejente i byen som har manifestert seg, da den har elementer fra elektronika, folkemusikk og samisk musikk. Det er musikk jeg omgir meg med, og som blir som min personlige "soundtrack". Jeg føler et drag mot både det tradisjonelle og det urbane, så dette nye albumet representerer mitt liv de siste årene jeg har bodd i byen.

Utopia: I et tidligere intervju fortalte du at alle dine låter begynner med vokallinjen og at instrumentalsk melodi og arrangement

kommer inn senere. Denne gang, hvordan har du jobbet med Juhani Silvola?

Kåven: Låtskrivingsprosessen har vært det samme som før, men denne gangen, i motsetning til den forrige plata, har vi fått spille mange av låtene live før de blir gitt ut på plate. Låter forandrer seg og vokser når de blir spilt live, og det er nettopp dette som har skjedd med flere av låtene som er på albumet. Dette gjør at låtene blir renere og budskapet kommer frem tydeligere.

Utopia: Musiken som finns på "Maizan" är ganska unik och svårt att märka, men om jag sku kalla det för nånting, jag sku säga att

det är nån form av onirisk ambient folk. Va tänker du om det?

Musikken som finnes på "Maizan" er ganske unik og vanskelig å ikke legge merke til, men hvis jeg skulle kalle det noe, jeg skulle si at det er en slags onirisk ambient mennesker. Hva synes du om det?

Muikken som finnes på "Maizan" er ganske unik og vanskelige å kategorisere, men om jeg skulle kalle det for noe, ville jeg si det er en form for ambient folk. Hva tenker du om det?

Kåven: Det er en veldig bra beskrivelse. Det er mye fiolin og fele med på låtene, men den har likevel et mer elektronisk og ambient lydbilde og stemningen er ofte drømmende. Musikken kan kategoriseres på flere måter, men den beskrivelsen passer bra.

Utopia: Til tross for at hele albumet ble spilt inn med bare tre mu-

sikere er sluttresultatet ganske komplekst. Tror du det er mulig å gjenskape disse låtene på scenen?

Kåven: Live musikk og musikk på plate er sjeldent helt identiske, og det må heller ikke være det. Jeg har ikke som mål å låte akkurat likt på plate og live, men å formidle den samme atmosfæren og budskapet. Jeg liker at alle live-versjoner av sangene er unike, og at de forandrer seg etter hvor mange musikere jeg har med på scenen, og på hvordan scene jeg står på. Det gjør det interessant for meg å synge sangene igjen og igjen, og alltid ha en ny opplevelse knyttet til det. Publikum vil også kunne lytte på sangene på forskjellige måter.

Utopia: Takk for alt Elin og lykke til med alt. Hvis du har noe å si til våre lesere, kan du gjøre det akkurat nå.

Kåven: Tusen takk!

ICS Vortex – the interview



SUSPERIA PLAYED WITH ICS VORTEX IN BASTARD BAR

The 8th November saw ICS Vortex playing at Bastard Bar. The man behind the music is Simen Hestnæs and he has been a big figure in the Norwegian metal scene for years. However, that night marked his first solo performance in Norway.. What a great excuse then to ask him more about his solo project and other bands, like Arcturus and Borknagar.

ELODIE BARTHEL'S
ELODIE@SHOOTMEAGAIN.COM

Elodie Barthels: Can we delve a bit into your musical background? You formed Lamented Souls in 1991. What brought you to it? Have you done anything else before?

Simen Hestnæs: I played drums in a glam rock band called Penthouse Petz. The vocalist had the cutest ass. We were something, for sure. I was fourteen-fifteen or something. They were all in their twenties so I felt really important. It was nice. Before that, it was not much.

EB: You've been playing music for more than twenty years. How come you started your solo project only last year?

SH: That project has been in the back of my mind for many years. There are songs on the album that I wrote when I was eighteen or so. There are always songs that didn't fit in any other projects. With the Dimmu Borgir

situation, all of a sudden I had a lot of time on my hands to do what I'd been wanting for a long time. The Storm Seeker album is the result.

And now there's Arcturus. I'm really happy that Arcturus is on its feet again as well. I just called Steinar the other day and he's writing four new songs now. I'm pretty excited about that stuff too. So we'll see that happens in 2013. I think it's gonna be a good year for music.

EB: When you launched your solo project, did you have an actual band around you like nowadays?

SH: No, not really. It was me and Asgeir did the drums. When I asked him to join, all the material was already written but he was very good help. He helped producing and recording the album, even though the pre-production was pretty much done. Of course he added his flavor to the whole drumming thing and we're really happy with what he did. Musicians are never super happy about the sound but it turns out I like it, I

can listen to it. I can't listen to the Sideshow Symphonies album but I don't need to be drunk to be able to listen to this one.

EB: Are the live members going to be composing music in the future?

SH: I don't think so. That's what I wanted. For the photo session, I had some friends in the band, but they had some problems, they didn't have time. I just like the situation I have now. I have a very good studio at home. It's very relaxing to be in total control. So it's just gonna be me, me, me for the whole thing. I want to do something with Mustis as well but that's probably gonna be another project together.

EB: After the Dimmu Borgir situation, you came back to Arcturus and Borknagar- bands you were a member of before. Why?

SH: With Borknagar, we've been friends ever since we broke up. It was just time to do it I guess. I just tried out one song at the start of the Universal album because

that song had been laying about since I was in the band. I heard it and I really wanted to do vocals on it back then. Øystein remembered this so he called me and asked me if I wanted to do the vocals. So that's how it started and we just evolved a little from there. Now it is what it is. Hopefully there will be time to do some more gigs as well with Borknagar. Brutal Assault is coming up and probably a few more festivals in the summer 2013.

EB: And what about Lamented Souls? I read somewhere that it was coming back.

SH: In 2010, that's the last time we said something about it. I talked to Einar, the drummer, just last week and we still want to do it. He just needs to do his tour with Virus first and I do this in December. So maybe in January we can start working on the pre-production for the drums. Everything is basically ready and we just need some lyrics and just some final tuning on some of the arranging. But everything is there. There's a lot of old good material that needs to be released, in

our opinion anyway. So it will be done but there's all these bands and Lamented Souls usually gets tucked away in the back since there's no record deal. There's no pressure from anybody but ourselves. It's just a hobby band. We'll release the stuff when it's finished. The sooner, the better now. I hope really soon.

EB: A new Arcturus album is in preparation. When can we expect to hear it?

SH: November or December 2013. That's the plan.

EB: Is there anything we haven't talked about? Any other projects?

SH: There's God of Atheists, Asgeir Mickelson's project. I'm just on the pre-production and Carl August Tidemann does the guitar work. And I don't know if this is a big secret but Ihsahn does the keyboards and Trym is the drummer. A lot of old sweet names from the classic era of Norwegian black metal.

EB: Thank you!

SIMEN HESTNÆS LOOKS TOWARDS 2013



PICTURES: JOHN GALLARDO



ANDREAS ULVO FRA EPLE TRIO SPILTE PÅ RICA PANORAMA

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

Yngre grupper fra overalt har strukket normene i jazzmiljøet

JUAN PABLO HERNANDEZ QUINTERO
JP.ETEREO@GMAIL.COM

I løpet av Barentsjazz-festivalen kunne man få mye mer enn kun jazzmusikk. Det er greit når man tenker på hvor obskur sjangeren er. Å arrangere en festival som viser blant annet musikalsk teater og «jamsessions», sammen med en rekke artister som spilte mange variasjoner av jazz, betyr å åpne flere dører til musikken.

Jeg var jo litt lei av standard jazzbands – for en som bare har studert klassisk musikk og ikke jazz, er ikke dette rart. Jeg prøver ikke å si «jazz er kjedelig», jeg synes bare man må vite hva man ser etter i vanlig jazz. Likevel fikk jeg vite om tre grupper som tydeligvis hadde noe spesielt ved seg, og dette ville jeg se nærmere på.

Live Foyn Trio (Dansk-Norsk), Lund Quartet (England) og Eple Trio (Norsk) fremførte (i hvert fall for meg) en helt annerledes måte å oppleve jazz på.

De vokale

Live Foyn Trio er et slags minimalistisk prosjekt som spilte på ko-

selige Café Sønn der musikken deres føltes litt som en uvanlig akustisk Adderall. En gitar som for det meste bare spilte riff og melodier (nesten ingen akkorder), sammen med en (litt) mer typisk jazz var et dobbeltsidig utgangspunkt for stemmen til Live Foyn Friis – bandens norske frontfigur.

Noe i stemmen hennes minnet om noen av Björks tidlige plater (tenk «Vespertine»). Melodiene selv fremkalte litt av Dirty Projectors, og var veldig moderne og drømmeaktig. Enda mer når hun begynte å legge stemme over stemme med loopmaskinen. Sjarmerende.

Alt sammen i åpenbare jazzskalaer og de typiske soloene fra gitaren og kontrabassen (de er jo fortsatt seriøst utdannede jazzmusikere) viste at de er en fet gruppe som helt sikkert kommer til å ha en lang framtid på scenen.

De modige

På sin side var Lund Quartet en nokså lite typisk opplevelse på jazzscenen. Med deres egne ord er de en gruppe som noen ganger blir invitert til elektro-

niske festivaler, og der spiller de med en «jazzy edge». Men her spiller de på en jazzfestival med en «electronic edge». Og det var utvilsomt slik fra begynnelsen. Da jeg kom inn, la jeg merke til platespillere og en pc på scenen, og til og med en the-rem (!) (det må du google når du kan, det er håpløst å prøve å forklare det her).

De kommer fra Bristol, men Simon (lederen) har norske røtter, altså navnet. Dessuten sier de at musikken deres inneholder «lunder» midt på improvisasjonene, sampler, platespilling, tøffe trommer og alt annet. Hip-hop-DJing, reggae pianoriff, dub-trommerytmer og rene elektroniske lyder skapte et kompleks lydbilde, men overraskende nok var det ikke kaotisk.

-Vi registrerer alle sporene selv. Strengeinstrumentene spilles av Simon og blåseinstrumentene og andre av noen av vennene våre. Etterpå lager Jake (platespiller) samplene som inneholder strukturen til låtene, og så leder de veien til de andre instrumentene, sier de.

Åpenbart påvirket av den britiske elektroniske scenen høres noen kontrabassriff som minner om Bonobo, og sampler som ligner Four Tets seneste plate. Dette er de klar over, og de prøver å blande alt som føles riktig ut. Likevel beholder de en grunnleggende jazzaktig felles tråd gjennom alt arbeidet deres. Dette viser seg å være sant til slutt, når man får høre på en mer tradisjonell up-beat og funky jazzlyd i de siste låtene.

De kinematiske

Først tenkte jeg: soundtrack-musikk.

Blant bandene jeg hørte på, var Eple Trio den som ga de mest tradisjonelle forventningene. Likevel hadde jeg hørt dem før og merket en «low-fi» følelse, som ble korrigert da jeg så dem på scenen.

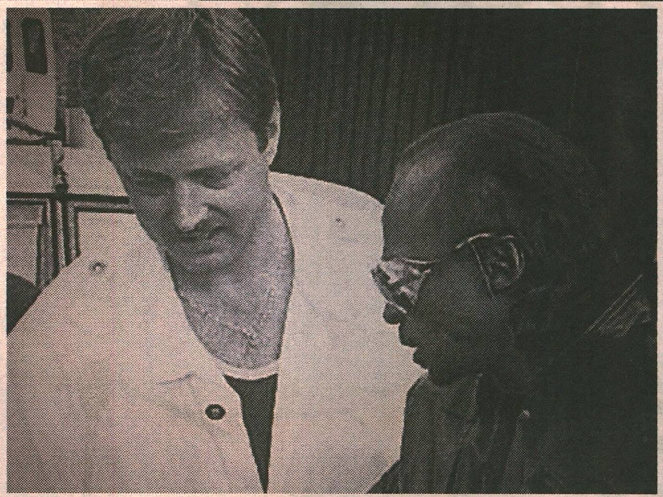
Grunnen til at jeg sa «soundtrack»-musikk var at låtene ikke høstes veldig strukturert ut – ikke på en dårlig måte, vent bare litt. Svært komplekse trommerytmer (til og med i forhold til jazz) spiltes på sin side. Samtidig ble pianisten båret

bort i melodier som fremkalte Brian Enos «Music for Airports». Ikke «soundtrack» fordi det var mildt eller lett – det var ikke det i det hele tatt. Men fordi da jeg lukket øynene tenkte jeg at poenget var ikke å følge bare ett instrument. Alle bygde over hverandre som bølger som kom og gikk.

Altså, ikke «soundtrack», men kinoaktig. Etter hvert kom Mathias Eick på scenen med trompeten og bekreftet dette. Jeg syntes trompeten hans høstes utrolig ut som en stemme, og dette ga så mye mer til ideen om kinoaktig musikk. Som regel hadde de fleste låtene nokså lastede segmenter med avslappede mellomspill som dessuten lignet noe av Wim Mertens pianoarbeid.

Min lærdom fra Barentsjazz-festivalen, er enkelt sagt påminnelsen om at musikken lever. Selvfølgelig finnes det veletablerte musikkskoler, og dette har jo fordeler i seg selv. Men det å skape noe nytt utenfor normen er ustopelig. Og denne uka fikk jeg overraskende nok akkurat dette, midt i jazzmiljøet.

Kjørte Miles Davis



PRIVAT FOTO



Svein Åge forteller om sitt møte med Miles Davis

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

Utropia fikk en unik sjanse til å snakke med mannen som inspirerte da skuespillet *Driving Miles* spilte på årets Barentsjazz.

BARBARA LESZ,
BARBARA@UTROPIA.NO

Kulturredaktøren og jeg møter Svein Åge i den samme salen der forestillingen *Driving Miles* foregikk. Han er en middelaldrende mann med en sympatisk og dyp stemme. Hyggelig og ydmyk.

– Jeg ble veldig overrasket da de ringte og sa de at de vil gi teateret i Molde Jazz festival, som jeg jobber for nå, en femtiårs gave. De ville profilere festivalens historie, begynner Svein Åge sin fortelling. Han fortsetter:

– Da de sa de ville lage en teaterforestilling baserte på min historie sa jeg NEI. Det var min første reaksjon. Jeg syntes det hørt ut altfor spennende ut, ler han.

– Så presset de på, og så ringte sjefen for festivalen meg og sa at jeg skulle samarbeide for dette ville profilere også Moldefestivalen, tillegger han humoristisk.

– Men jeg tok forbehold om at jeg ville lese manus, og da fikk jeg manus tilsendt av den veldig flinke Henning Mankell, sier Svein Åge. Hans stemme er så rolig at det tar meg og kulturredaktøren et par sekunder for å nå betydningen av hans ord.

– Henning Mankell!

– Ja-ja, bekrefter Svein Åge og fortsetter:

– Vi har aldri snakket sammen. Han tok bare utdrag av det tidligere stoffet: intervjuer, film og TV, og han har skjont veldig mye. Fantastisk hvordan han har truffet.

Svein Åge sier at skuespillet og virkeligheten har mye til felles, omlag 90%. Resten, mener haner kunstnerisk frihet.

De som så stykket husker at Miles Davis kom til Norge og hadde Svein Åge som sin sjåføren.

– Når han spurte meg «Do you like my music?» sa jeg «No, no, no, no.» Jeg var ærlig.

Dette ble, ifølge Svein Åge, grunnen til at Miles fra da av ikke ville ha en annen sjåføren enn Svein Åge. Sannsynligvis ble trompetisten lei av folk som roste hans talent.

– Vi diskuterte aldri musikk, det var aldri et tema, sier Svein Åge.

Det som kanskje er litt rart er at personen som ble inspirasjon til et skuespill om Miles Davis, og musikernes langvarig venn, ikke likte jazz.

– Vi ble etter hvert venner over mange år og når han spilte på andre plasser kom han og hentet meg, fortsetter Svein Åge.

– Det var litt artig, innrømmer han.

Spurt om noen andre historier om Miles, svarer Svein Åge :

– Miles var egentlig en komplisert person.

Fortellingen forsetter:

– Han var veldig engasjert. Han spurte meg om ting, og hvis jeg ga et litt primitivt svar da sa han: «No, no, no, no. You have to do better.» Han ville virkelig vite. Og da var han ikke overfladisk, men han var interessert i å vite.

Svein Åge sier at Davias var selskapssjuk. En gang han kom med dama si, ba ham meg om å ta med kona mi så kvinnen også kunne få litt selskap. En dag satt de på hotellrommet...

– Plutselig forsvant Miles på soverommet. Vi satt og lurte på hvor han ble av. Plutselig kom han ut og så sa han «Do you like circles?» til kona mi. Så sa hun «Sure. Who doesn't like circles?» Og så "bang", slo han med døra. Deretter ble han borte i ti minutter, et kvarter. Han laget et flott maleri i gave til min kone, sier Svein Åge. Han var jo en kunstner.

Davis laget også et maleri, som nå ligger i hans Cadillac book. Når "sjåføren" begynner å snak-

ke om bilen sin, er det noe som lyser opp i øynene hans.

– Miles ble så imponert over den bilen, sier han stolt.

Svein Åge jobber fortsatt for Molde Jazz Festival. Han er komiteleder for transport av artistene. Når jeg spør om artistene som Svein Åge kjørte svarer han:

– Vi har en lang rekke: alt fra Bob Dylan til...

– Alle viktige artistene fra 1960, legger Per Egil Aske til, som dukket opp i mellomtiden for å hente noen ting fra scenen. Skuespilleren er fortelleren i *Driving Miles*, og som det virker, en i rekken blant Svein Åges mange venner.

– Han har hele veggen med personlige hilsener. Det er helt utrolig. Det er alt fra Ray Charles...

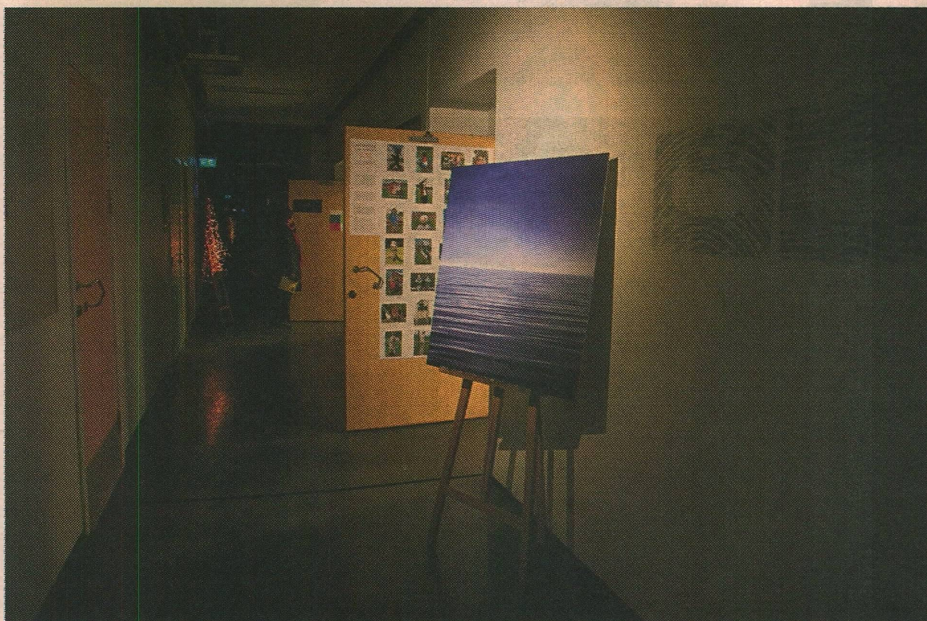
Det ser ut som Svein Åge er som et stort bibliotek fylt med bøker om jazzhistorie. Når jeg foreslår å lage et annet skuespill ler sjåføren:

– Ja, kanskje om Van Morrison. Denne gangen...

Fotoreportasje: Tromsø Open 2012

Tromsø Open 2012 var et pilotprosjekt realisert i ti institusjoner i Tromsø. Utropias journalist fikk et lite innblikk i hva som skjedde i hovedinstitusjonen, Kysten – fylkeskultursenter.

TEKST OG BILDER: KASIA MIKOLAJEWSKA



I DE TO DAGENE VAR ALLE ROMMENE ÅPNE FOR ALLE SOM VILLE KOMME OG SE HVORDAN KUNSTNERNE JOBBER ELLER HVORDAN DERES ATTELIER' SER UT.



HER INVITERER TORUNN ØVANGER OSS INN TIL SITT ROM. HUN ER EN AV ORGANISATORENE OG MALERIKUNSTNER SOM HOLDER TIL I TROMSØ.



ALLE KUNNE SE HVILKE MATERIALE KUNSTNERE BRUKER TIL Å JOBBE MED OG HØRE OM HVORDAN PROSSESSEN FOREGÅR. DET VAR SPENNENDE Å VÆRE SÅ NÆR KUNSTEN.



MAN HADDE GOD TID OG MULIGHET TIL Å SNAKKE MED ANDRE, IKKE BARE KUNSTNERE. OPEN ATTELIER ER ET KONSEPT SOM BLE HJERTELIG VELKOMMET.



EN ANNEN MULIGHET VAR Å KJØPE ET KUNSTVERK. DE KUNSTNERE JOBBER MED ALLEREDE: FRA MALERI/BILDE TIL KLÆR OG KERAMIKK. ALT SOM MAN KAN KALLE KUNSTVERK.



ETTER DEN SPENNENDE TUREN PÅ KYSTEN KUNNE MAN SPISE EN GOD VAFFEL OG DRIKKE KAFFE PÅ KYSTENS KAFFEEN.



NEKROMANTHEON: OLD-SCHOOL ASSAULT

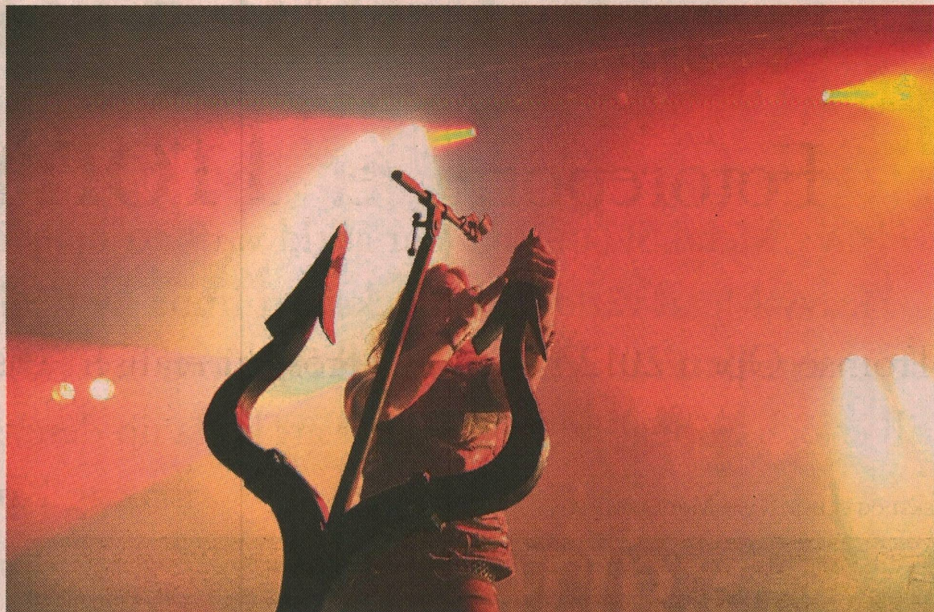


FOTO: JOHN GALLARDO SATYRICON: UNDER TREFORKENS TEGN

FOTO: LYONEL PERABO



666: EVEN OLDER SCHOOL ASSAULT

FOTO: JOHN GALLARDO

En berg-og-dal-bane av ondskap

Aurora Noise sendte folk headbang-toner, djevelhorn-pumping og ikke minst mosh-pit modus! Kulturhusets hovedssal fikk virkelig kjørt seg når metalbandene 666, Nekromantheon, El Caco og Satyricon skapte ekte norsk vikingstemning med blod, svette og brøl.

HENRIK VIKEBY
HENRIKVIKEBY@GMAIL.COM

Gamle travere

Førstemann ut var det som er ansett som det eldste black metal bandet i Norge, 666. Det var nok hardt når de stod på scenen på 80-tallet, men dagens black metal-miljø har vel gått en annen retning. 666 spiller en type cowboy metal med fengende riff og artige sanger som Lucifer, og de høstet applaus fra den repektfulle svartkledde massen. Nettopp dette er sjarmen med metalmiljøet; den eviglange hyllesten av talent.

Kolbotn thrash-fest

Etter gamlerockerne 666 kom den yngre generasjonen på banen via Nekromantheon, og med seg hadde de en gjenreisning av gammel thrash metal. De langhåra gutta fra Østlandet ga oss en oppvisning i tung, tung metal.

Med gitarer på høygir og stemmer fra uhyrer formet de en krig mot hørselen. På den gode måten vel å merke. De jagde opp publikum og tendenser til mosh-pits viste seg allerede.

«for mange av tilskuerne ble de nok litt puse»

Fallet fra fjellet

Når Nekromantheon hadde røsket oss nok i sjela inntok storbandet El Caco showet. Hardrockerne ble booket på rekordtid etter at det svenske bandet Entombed meldte frafall. Høstens Mørkeste, som skulle være en evig opptur i svarthet, fikk en plutselig nedoverbakke. Ikke for å si at El Caco spilte dårlig, tvert imot var de utrolig flinke, både opptreden i

seg selv og valg av de tyngste sangene de har, men for mange av tilskuerne ble de nok litt puse»te. De fleipet med det selv og sa at vi dessverre ikke fikk noe hardere enn El Caco, men situasjonen tatt i betraktning så var showet deres upåbelegelig.

Trident, mosh-pits og Mother North

En av grunnene til at Norges topp eksportvarer i tillegg til laks er black metal er enkel: Satyricon! Til nå hadde jeg stått som en objektiv tilskuer siden ingen av oppvarmingsbandene var særlig kjente for meg. Da Satyricon entret scenen, mikrofonstand'en til Satyr var formet som en trident, Frost tok plass bak trommene, og gitarriffene smalt til med stor-slageren Now, Diabolical, tok jeg meg selv i å stå på første rad og brøle like høyt som resten av salen.

Det er som en tornado av lyd laget av spikre fløy gjennom publikum og fikk oss til å bli animalistiske, brutale. Stemningen var aggressiv,

«Stemningen var aggressiv, hatende, og rett og slett perfekt!»

hatende, og rett og slett perfekt! Satyricon kjørte gjennom den nydelige blandingen av gamle og nyere sanger, som å gå fra Black Crow On A Tombstone fra den nyeste skiva til 1997 albumet Nemesis Divinas Forhekset. Høydepunktene, både fra Satyricons side og for publikum, var Nemesis Divina, The Pentagram Burns, K.I.N.G. og Fuel For Hatred. Når de i tillegg spilte Hvite Krist's Død i midten av konserten og salen eksploderte ble en guttedrøm oppfylt.

Etter at Satyricon hadde spilt seg gjennom en strålende repertoar av klassikere ved hjelp av et lysshow av reflektert ondskap, og publikum var svette og forslåtte av ville mosh-pits, troppet de opp på scenen for et tredje encore til publikums rungende kor. Avslutningen med Mother North satte spikern i kista for et headbangede og blodfattig publikum, og var et bevis på at black metal i Norge lever i beste velgående.

Hva: Aurora Noise;
Høstens Mørkeste
Hvor: Kulturhuset, Hovedscenen
Når: Fredag, 9. november

Heavy Metal Sidan

By Norsk Metall

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

BACKGROUND PHOTO: LYONEL PERABO

Heavy Metal Sidans mål har alltid varit att hjälpa er, kära läsare, att lära sig mera om den komplexa Heavy Metal världen och också att finna ny trevlig musik. I dag är fokus på nya Norska band och deras musik. Från Vestlandet till Balsfjord och från Progressiv till Viking, vi presenterar åtta nya band till er och hoppas att ni kommer att kolla up dem, för alla av banden skapar sin egen still av mörk och mäktig Norsk Metall.

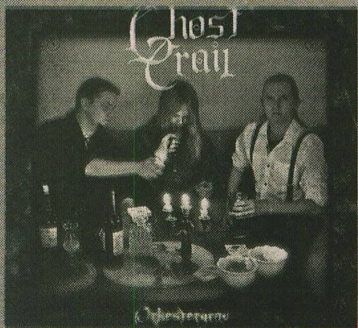
SVADILFARE "Den Som Herjer" Album



Svadifare är ett ganska ungt band från Bergen som har lagt en bra mängd av låtar på internet. Tidigare under året bestämde lidsint, bandets skapare, att släppa ut någonting fysiskt och då kom det här albumet, begränsat till 100 exemplar, och det är ju en ganska liten mängd för sådan bra musik. Svadifares stil är unik, melodlös men också våldsam och rå. Gitarer är skivans viktigaste vapen och, tillsammans med mäktiga vokaler (både klara och extrema) skapar en väldigt norsk, väldigt ädel atmosfär. Ibland låter några låtar som om Burzums melankoli har träffade Taakes teknik. En otroligt bra skiva.

En låt att lyssna på bland annat: "Skogbrann"

GHOST TRAIL "Orkestergrav" Demo



Tre unga pojkar från söder kom i 2012 med en demo som kanske är den här utgivelsens mest överaskande skiva. Trion Ghost Trail, som tidigare var känd som "Hex Omega" och kommer från Askerhus har släppt, med "Orkestergrav" någonting fantastiskt. För att börja med, man kunde säga att trion spelar någon form av progressiv svart metall, men deras musik är så mycket mera. Man kan höra att bandets största influenser är Opeth och Gojira.

Det finns både väldigt tunga riffs och melodlösa atmosfärska delar. Gitarerna, lika vokalerna flyttar från ett väldigt aggressivt läge till ett klart och majestätiskt. Den här demon måste du lyssna på.

En låt att lyssna på bland annat: "Magnets"

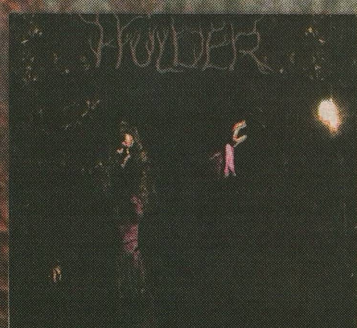
CORPSE ABLAZE "Ritual Fire" EP



Corpse Ablaze är en brutal duo från Frederikstad som spelar gammaldags nordisk död/svart metall. Duons musik är väldigt tung och begåvas en modern och kraftfull produktion. Vad är häftigt på den här EP är att, olik många av nutidens döds och svartmetaller, Corpse Ablaze producerar ganska dynamisk musik. Det finns massor med old-school-typ morbida mid-tempo, en god mängd melodi och även lyckosamma försök till att skapa episka atmosfärer. Jag har absolut ingen aning om bandet planerar att samla en ordentlig live line-up för konserter men det skulle säkert vara en värdefull erfarenhet att head banga till sådana mäktiga låtar. Corpse Ablaze är Metall. Geir och Andreas kan vara stolta över deras skapelse.

En låt att lyssna på bland annat: "Shadow Force"

HULDER "Hulder" Demo



En dag när jag gjorde lite forskning för att hitta undergrund Nordnorsk Metall band hittade

jag en konstig Reverbnation sida av ett band som, det såg ut, kommer från Storsteinnes. För de som inte vet vad den här platsen är, Storsteinnes är en lite by några kilometer söderut från Tromsø i Balsfjord kommun som har mindre än en tusen invånare. Mannen bakom bandet, Thomas Martinsen måste vara en ordentlig "True" för att hålla på att spela i ett sådant stället. Den här typen av motivation kan höras väldigt bra på den här demon, som är en ganska bra gjord utgivelse som består av tre långa låtar och en outro, nästan en halv timme musik. Hulder skapar, på den här demon, starka melodlösa och hedniska känslor. Gitarer spelar mera solo än tremolo-picking och keyboard kan finnas på alla låtar. Den här demon borde definitivt kollas på.

En låt att lyssna på bland annat: "Då Draugen Skreik"

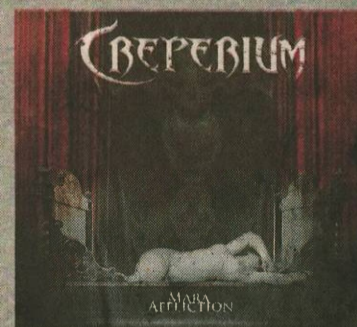
DISINTEGRATION: "InDefiance" Album



Dinsintegration är ett band från Hållingdal i Buskerud som, fyra år efter sin skapelse, äntligen själva släppt ut sitt första album, "In Defiance". Ulikt några extrem metall band som skrevs om i dag, Disintegration har en full line-up och har redan gjort några konserter och det hörs väl på albumet att de nio låtar som finns här är kompletta bemästrade. Om man skulle prata lite om själva musiken, det kunde sägas att Disintegration spelar gammaldags Norsk extrem metall. Bandets grund är melodlös och symfonisk svart metall med en häftig folk twist. "In Defiance" är ganska heavy med massor med gitar melodier och ett högt tempo. Alla som tycker om god Nordisk Folk metal borde prova den här.

En låt att lyssna på bland annat: "Victory"

CREPERIUM: "Mara Affliction" EP



Mitt första intryck när jag hittade Creperiums första utgivelse var att bandet var väldigt professionellt. EP:n kommer som en pro-CD med en tolv sidor booklet med hög kvalitet konst och fotografi. Musiken själv är också väldigt bra gjord med en modern och stark produktion som passar ganska bra bandets moderna och tunga svart metall. För även om bandet är ursprungligen från Langhus, som var Mayhems födelseplats, Creperium skapar väldigt annorlunda musik. Som sagt, "Mara Affliction" är väl mera modern än Old-School och bandet är inte rädd att använda keyboard och groove för att skapa en ganska tung atmosfär. För en första utgivelse, är "Mara Affliction" ganska imponerande.

En låt att lyssna på bland annat: "Call of Darkness" och "Intro"

UBUREN: "Sons of the Dying Gods" EP

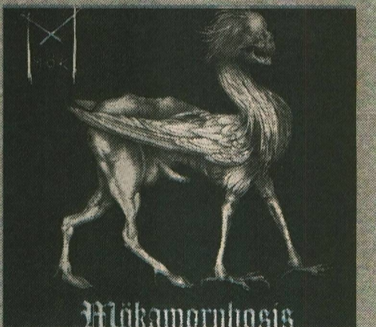


Det ser ut som det kommer ganska många hedniska svart metall band från vår kära Vestlandet: Thurs, Avertia, Svartedikte, Natissol och nu Uburen. Bandet, som började som Skyggegjemsel i 2006, bytte till sin nya namn i 2010 och började att spela live ganska

mycket. Under senaste månaden släppte bandet ut sin första EP, "Sons of the Dying Gods" som handlar, ni hade säkert förstått, om vikingatider. EP:n, som kommer som en ultra estetisk digi-pack innehåller fyra låtar och en intro. Musiken som presenteras är tung och bara tillräckligt melodlös. Bandet fokuserar speciellt på mid-tempo och även klarar att skapa en ibland melankolisk atmosfär. Vi kan bara hoppas att bandet kommer att fortsätta att bygga upp sin hedniska stil.

En låt att lyssna på bland annat: "Sons of the Dying Gods"

MÖK: "Mökamorphosis" Album



Herresatan, varifrån kommer detta band? Var kommer Mök ifrån? Press-releasen som jag fick säger att bandets medlemmar kommer från en gammal bortlappat rike som fanns tusen år i forntiden. Det kan låta lite konstigt men, efter att ha lystnat på "Mökamorphosis", kan man äntligen förstå att de som skapade albumet kan nog inte vara ordentliga människor. Varför? För att Mök låter så jävligt gammalt! Hej, vännen, du kan förlora Obliteration och Okkultokrati och börja att dyrka Mök, för Mök är den enda sådan mörk gud som finns. Så primitiv är bandets musik att det är svårt att acceptera: tänk på en blandning av Heavy, Doom, och Svart metall med en djävulsk twist. Gitarer är förfärligt crunchy, vokaler förfärligt gaina och överallt atmosfären är ju så tung... Överge allt hopp mina vänner, för Mök kommer nog efter er, och ni vill inte veta vad som kommer att hända åt era stackars själar...

En låt att lyssna på bland annat: "Necrotic Asphyziation"



Artist: Deftones
Album:
 Koi No Yokan
Plateselskap:
 Reprise
Karakter: 5/6



SYLWIA REZULAK
 SYLWIA.REZULAK@GMAIL.COM

The pain got less

This month Deftones published their 7th studio album. It is titled *Koi No Yokan*, which in Japanese means Premonition of Love. And as the title foretells, the 11 songs offer a lot of drama. The singer Chino Moreno suffers in good old mermaid manner from life and its obstacles. His lyrics constitute dark and abstract love stories that are haunted by ghosts and demons from the space in between.

It seems, however, that the pain got less. *Koi No Yokan* is not as dark as its predecessors and the general atmosphere of the songs feels less more superficial. Nevertheless, Deftones manage to hit the listener with masses of energy. *Swerve City*, the starter of the album, shoots forward with heavy stumping guitar riffs and drum thunder, to just calm down after a couple of seconds; a great rollercoaster trip that proves once more that Deftones are still the ultimate masters in balancing and contrasting between smooth and heavy. *Leathers*, the first released single of the album, starts like a mysterious, dark fairytale before a bloodcurdling scream tears everything apart. Chino Moreno's anger and desperation echoes into the universe accompanied by full guitar sound and perfectly tight drumming. *Entombed* is the romantic song of the album. With almost electrical beats it has Drive-Soundtrack coolness.

Unfortunately, in between there are songs like *Tempest* that sound too whiny and banal. I guess that Deftones fans who followed the group from the beginning might get the impression that in spite of perfect instrument play and skilled composition something is missing. It is not as difficult and heavy anymore. But maybe that's a good thing. The energy, however, is unbroken.



Artist: Kaizers Orchestra
Album: Violeta Violeta Volume III.
Plateselskap:
 Sony Music
Karakter: 3/6



HENRIK VIKEBY
 HENRIKVIKEBY@GMAIL.COM

På tide med pause

Det første ordet som står meg etter å ha hørt gjennom den siste skiva til Kaizer er kommersiell! Hvaskjedde?!

Sørlandsbandet som begynte sin karriere med det unge og røffe albumene *Ompa Til Du Dør* og *Evig Pint* er som sunket i jorden. Før vi noen gang høre modige klassikere som sørgemarsjen *Rullett* eller den røykfylte *Djvelens Orkester* igjen? Hvis *Vol. III* skal være en indikasjon, vil svaret bli nei. Det som i hele tatt kommer i nærheten er det siste sporet *Satan I Halsen*, dvs. første halvdel av sangen bare dessverre.

Fra de første tonene i CDen, i sangen *Begravelsespolka*, treffer øret tenker man kanskje: "hey, god gammel Kaizers!", men dette blir fort erstattet med: "hva i svarte.?" når bandet snart drukner i kringkastnings-orkester-lyder. Alle Kaizers-fans har i tillegg tåleret Janove sine eksentriskheter som vokalist i lang tid, men som personlig mening har grensen vært nådd siden *Vol. I*, og denne skiva er videre bevis; han blir rett og slett slitsom.

Siggyntoner har alltid vært et element gjennom bandets historie, men nå befinnervios plutselig i et bisarro-sirkustelt av slappe tekster og blomstereng-romantikk. Dessuten må man tydeligvis like pianosoloer, for aldri har jeg hørt lengre introer enn på dette albumet. Et annet poeng jeg også vil legge til: når ble Kaizers sangene nærmere 8 minutter lange?! Over halve CDen er lenger enn alle tidligere sanger, noe som tærer hardt på sangene. Greit nok at de vil forsøke en annen retning, men når de nesten åpenlyst vil trekke inn et større kvinnelig publikum ved å lage søte tekster, da er det noe inne i en *Evig Pint*-fans som dør. Jeg savner blodet, gjørma, og ikke minst døden!

Helt urimelig vil jeg ikke være, så jeg vil peke på at det finnes noen lyspunkt på denne skiva. *Begravelsespolka* er som sagt ikke dum, *Siste Dans* gir oss et tilbakeblikk på bedre tider, og *Forloveren* har sine mørke stunder. Men når man hører på sanger som *Det Polaroid Liv*, *Tvilling*, og for ikke å snakke om den rareste sangen etter min mening de har laget *Markedet Bestemmer*, kan man ikke annet enn å lure på hva faensom skjedde...



Artist: Melody Prochet
Album: Melody's Echo chamber
Plateselskap:
 Fat Possum Records
Karakter: 2/6



VLADIMIR MIHAJLOVIC
 VLADIMIR_GILMOUR@HOTMAIL.COM

Yawn!

"Melody's Echo Chamber" is one of those albums that goes all ethereal and atmospheric on you. It lure you in with its muddy wall of echoic sounds. You might flinch at first, startled by its dreamy allure and the seductive female vocals gently whispering in your ear amidst the ocean of blurry noise. There might be a short guitar break that makes you nod in approval and reminisce about the time when fuzzy psychedelic solos were still a novelty. Back when they could actually elicit a certain amount of enthusiasm on the behalf of a jaded listener. (That is if you were born in the forties or early fifties).

While the album is playing, you notice how songs seamlessly blend into one another - like a beautiful drone lulling you into an afternoon nap. In no time you will observe that it's already the seventh song on the album, "Quand Vas Tu Renter?" The song repeats something amounting to no more than two or three notes ad nauseum. It all starts to resemble a hazy cloud of smoke. The next song announces itself with a repetitive drum beat that essentially leads to nowhere. Synths are getting all big and heavy on you. The guitar actually sounds beautiful at times but it does not take away from the sense of utter futility at listening to this little gem.

At this point I can sense a ringing, piercing sensation in my ear coming somewhere from the depths of layers upon layers of echo that this record is drowned in. Oh, wait, another psychedelic loop! The sixties are back, this time reduced to its core sounds without any necessary impediment by the likes of melody, riff and hooks. Oh well, at least it all sounds nice...



FOTO: ANTONINA CHOMICZ

Madcon @ Driv – den raskeste konserten i året

Madcon besøkte Tromsø sist lørdag på studenthuset Driv. I stedet for store folkemengder og langvarig moro, virket det som duen var 'beggin' for mer publikum, og publikum 'beggin' for flere sanger.

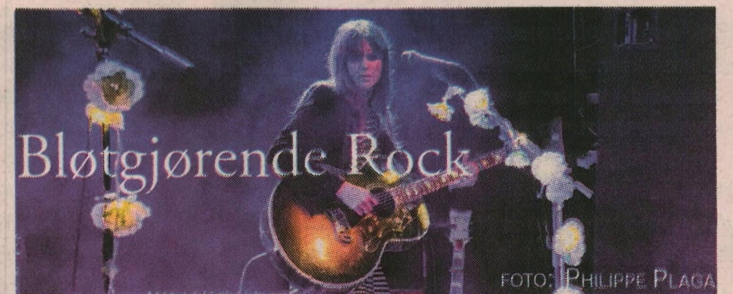
ANTONINA CHOMICZ
 TOSIACH@GMAIL.COM

Guttene ga et fantastisk og energetisk show, og fra første stund varmet de publikum opp. Tshawe gikk ned fra scenen og hilset på (hovedsakelig kvinnelige) spente fans, mens Yosef gjorde alt han kunne for å underholde de som stod lenger borte. De begynte med sine eldre låter ("Be Mine", "Wholehearted"), men tok seg også flere pauser for å rope "Er det noen kvinnfolk her?!" som ble møtt med ivrige tilrop av opphisselse fra både gutter og jenter. Det var likevel de sistnevnte som ble bydd opp på scenen, og fikk en unik mulighet å danse med Tshawe, som var synlig fornøyd.

Madcon gikk deretter til sine norske hiter som "Kjør på" og "Snu deg rundt". Alle på dansegulvet var tydelig glade i konserten, men jublet enda mer da de kunne bli med de lykkelige jentene på scenen. På dette tidspunkt var det fylt med dansende fans, som tvang Yosef til å stå i

hjørnet av scenen med bare en fot på den. Tshawe nesten falt ned av scenen ved en anledning, men duoen holdt tappert ut, og leverte en fantastisk konsert. Mens alle hadde det moro, sang bandet sine tre største slagere – "Beggin", "Freaky Like Me", "Glow" og... forsvant. Hvor de ble av er fremdeles ukjent.

For å oppsumere, så var energien under konserten rett og slett kul. Madcon hadde utrolig god kontakt med publikum, sang rent og sikret alle en super kveld for... 45 minutter. Hvorfor så kort, Madcon? Var det på grunn av for få mennesker på Driv? Det at det skortet på publikum var i seg selv også overraskende. Bandet er et av de mest kjente norske gruppene i både inn- og utlandet, men Driv ble besøkt av knapt 70 personer. Hva var årsaken? Dårlig reklame fra Driv, for høy pris av billetter eller en plutselig synkende berømmelse av duoen? Uansett hva grunnen var hadde alle de som kom på konserten det gøy, og til slutt er det det som teller mest.



SIMONE MEYER-KRISTENSEN
 LR10512@UCSJ.DK

Da jeg fant ut at konserten jeg dro på skulle være med en ung dame som synger i rock/country-sjangeren, tenkte jeg med det samme på Johnny Cash. Det var derfor vanskelig å forestille seg en ung kvinnelig sanger prestere det som han gjør så godt. Men det skulle vise seg at Ida Jenshus tok denne sjangeren og gjorde den til sin egen. Hun presterte å forbløffe en stor rock/country-el-

sker som meg med sin stille utgave av sjangeren.

Ida Jenshus og bandet hennes så for meg ut til å være et band i harmoni med hverandre og sine instrumenter, spesielt Ida selv og hennes medsanger. Disse to byttet roller innimellom, mellom sang, instrumenter og fokus.

Ida Jenshus lagde en behagelig stemning over hele Driv med sin bløte, men gjennomtrengende stemme. Det er musikk jeg personlig vil kjøpe til mitt eget musikkartotek.

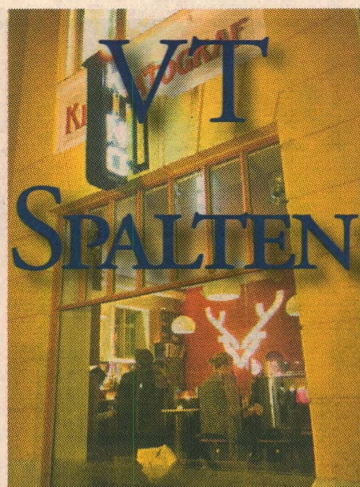


FOTO: INGUN A. MAEHLUM/ TIFF

Cupfinale- fest på Ver- densteatret Kino

Endelig er "Gutan" klare for en ny cupfinale på Ullevaal, og har du ikke sikret deg billett til Oslo fortvil ikke! Verdensteatret er det perfekte sted for å se fotball, på stort lerret, med suveren lyd og servering rett utenfor døren i kafeen. Derfor inviterer vi nå til stor cupfinalefest på kinoen.

Kampen starter kl. 13.15, men vi åpner dørene allerede kl. 12.00 for å sette deg i den rette TIL-stemmingen.

Vi sees til kamp på Verdensteatret! HEYA TIL! Arrangementet er gratis.

Julegave fra Tromsø Film- klubb

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Tromsø Filmklubb arrangerer filmvisninger onsdager og lørdager med Verdensteatret som visningssted. Totalt har de i overkant av 50 arrangementer i året. 01. Desember skal Filmklubben vise «Silent night, deadly night» på Driv.

Nytt for dette semesteret er at vi har hatt et sideprogram på Driv for de litt annerledes prosjektene. Så langt har vi hatt You-Tube Battle og «Rocky Horror Picture Show» visning på Driv. Begge delene skal vi arrangere også neste år, sier Erlend Halvorsen, ansvarlig for visningen. Utopia spurte ham hvorfor denne filmen og hva er så spesielt med den.

Vi ønsker å tilby folk en litt annerledes julefilm. «Silent night, deadly night» er en ufrivillig morsom og fantastisk julegrøsser med stor underholdningsverdi. Filmen handler om en liten gutt som går gjennom en traumatisk opplevelse da begge foreldrene blir drept av en



23. TROMSØ
INTERNASJONAL
FILM FESTIVAL
JANUARY 14-20 2013

Dette årets åpningsfilm kommer fra en regissør som tidligere har åpnet samme festival i 2007. Hisham Zaman har tidligere laget kortfilmer, en populær novellefilm, og debutterer dette året med en spillefilm.

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

Årets åpning på Tromsø Internasjonale Film Festival er Hisham Zamans "Før snøen faller", en film som handler om 18 år gamle jenta Nermin som flykter fra sitt eget bryllup. Hennes lillebror og eldste gutt i familien får oppdraget å finne henne og ta henne med tilbake for å gjenopprette familiens ære. Siyar, lillebroren, drar fra øst til vest på en reise som vil forandre han for alltid.

– Vi har jobbet i mange år for å få denne filmen på festivalen vår, og nå er den endelig klar! Hisham Zaman er en utrolig dyktig filmskaper, som med sin bakgrunn står i en helt egen posisjon til å fortelle en historie

som denne. Filmen er en sterk fortelling om møtet mellom tradisjonsbundne østlige kulturer og det moderne Vesten. Den både utfordrer og utforsker et landskap som er mer aktuelt i dag enn noensinne. Og det er en spennende og utradisjonell road movie som jeg tror det kvalitetsbevisste tromsøpublikummet vil sette pris på. Vi er svært stolte av å kunne presentere "Før snøen faller" som festivalens åpningsfilm, sier festivalsjef Martha Otte.

Zaman er kjent for den kritikerroste novellefilmen Bawke, som fikk hele fem priser i 2005 ved Kortfilmfestivalen, det bare i Norge. Alt i alt har Bawke vunnet førti priser inn- og utland inkludert. I 2007 var hans film "Vinterland" åpningsfilm ved TIFF.

En regissør, to åpningsfilmer



Med på filmen er Kjell Ola Dahl, som er bedre kjent som krimforfatter i en samling av tolv romaner. For denne filmen har han skrevet manus. Manuset til "Vinterland" ble i tillegg nominert til Amanda-prisen.

Paradox som produserer filmen har tidligere kunne rutte med filmer som Hawaii, Oslo, deUSYNLIGE, Pittbullterje, Fatso, En ganske snill mann, og la oss ikke glemme Knerten-fimene.

**Movie: The Twilight
Saga, Breaking
Dawn Pt. II**
Nationality: U.S.A.
**Regissør:
Bill Condon**
Grade: 2/6



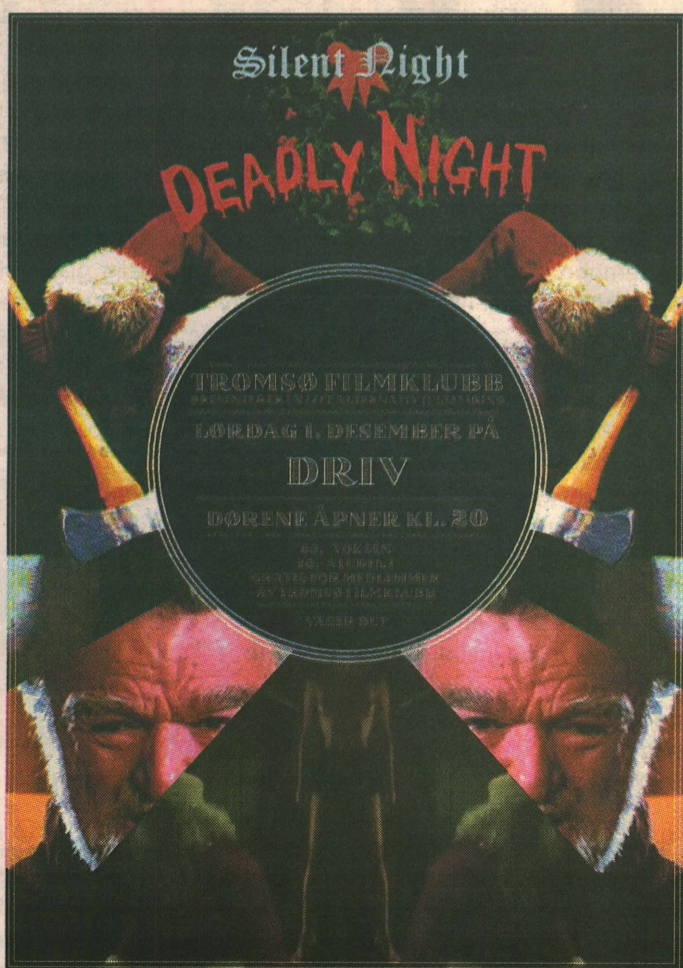
LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

So here we finally are, "Breaking Dawn Pt. II". While the next-to-last movie of the saga was one of the most sluggish pieces of non-cinema ever produced, this very last film surprisingly manages to be less terrible than its predecessor.

Wait, don't cheer/boo just yet. Indeed, you'll still have to endure the same terrible cast of glamorously bland, daylight-walking, happy-smiley vampires, going around displaying the extent of their fortune and bad taste. And yes, the High-School Girl is as still dumb as a bag of rocks and seems to only care about her young baby to the extent that it matches with her somehow stylish mixture of bronze mascara and designer heels.

Still, at the very end of the movie, you get a good dose of (sadly bloodless) action as the evil guys, the Volturi family, gradually reveal their sick strategy of terror and oppression. Yeah, would you dare say, finally some credible vampires! These undead evil dudes are also the only characters in the whole movie to have been endowed with decent character design and acceptable looks.

The very end of the movie, the only one involving actual fighting, also has a nice, interesting twist in it. Well, wait; did the word "interesting" just pop up? In a review of a Twilight movie? Yes, you aren't day-dreaming mates, "Breaking Dawn Pt. II" is actually, compared to its predecessor, an almost correct, half-decent pre-teen romantic movie, no less! You might think that it is not much, but for something spawned out of the original Twilight book series, it is quite the incredible achievement. It might even pacify its hordes of fans until the (hopefully) upcoming adaptation of Fifty Shades of Grey comes out. Thumbs down still, but a bit less down than last time!



man i julenissekostyme. Guttene blir satt på barmehjem. Og dette gjør ikke traumene mindre. Cirka 10 år senere får han jobb i en lokal leketøysbutikk som nisse. Han tror nå at hans jobb er å straffe alle som har vært slemme, hardt!

Filmen ble en stor suksess da styret i Filmklubben så den på et julebord med tilhørende drikkelek. Det er nemlig tre ord som går igjen i filmen: punish, mother superior og naughty. Snart skal det være litt informasjon på driv.no.

There is no danger for us here on Earth...

...at least not from meteorites.

JUAN PABLO HERNANDEZ QUINTERO
JP.ETEREO@GMAIL.COM

Danger from what? Meteorites. Or for that matter, anything out there in space. The name of the exhibition came from Thale Fastvold's fascination and eponymous conceptual work around potential meteor impacts on Earth.

On the one hand, she showcased two installations of rocks and jewellery, incorporating fragments of actual materials that have fallen into our Earth from somewhere in space. They evoke a reflection upon the most raw and the most processed materials known to man. On the other hand, she presented a piece of published scientific observations. This document was a compilation of name, size, distance and observed dates of several (known) objects that orbit somewhere around our Solar System and could have potentially impacted our planet in the recent past. But didn't.

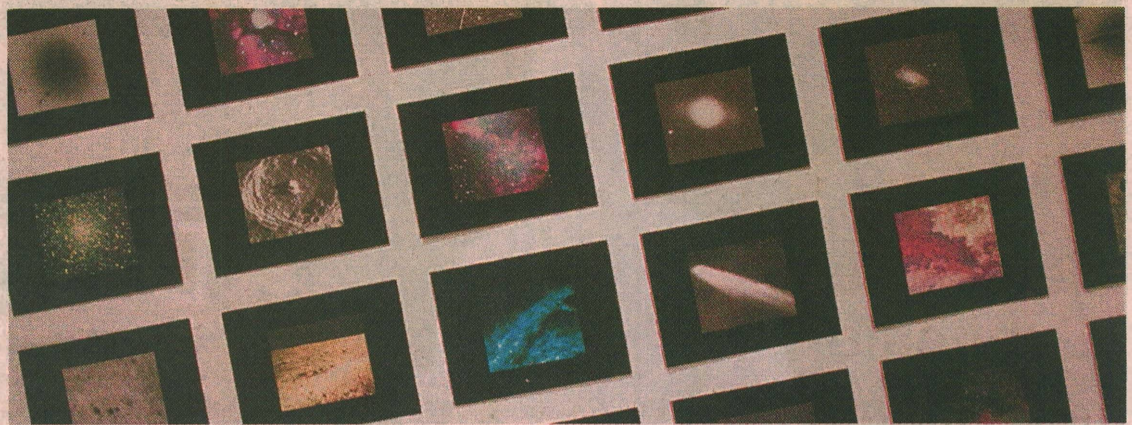
But not all danger comes from the outside

Following a common topic, Javier Barrios presented three site-specific installations of mixed media in which he superimposed the symbolism of the cosmic with that of the human or animal.

His three pieces read as a kind of guided tour through space, as the artist explored from a smaller to a wider scope. "Small idea, big ambition", was a single string of aesthetically linear photographs of (artificial) satellites. "Smaller ambition, bigger idea", was a grid of space images of galaxies, craters, stars, and Earth. Finally, "Small ideas, no ambition" was a large-scale installation made up of hundreds of individual images and past works. This "lack of ambition" represents both the complexities of the universe, and the time pressure of the last hours before the exhibition opening.

Altogether, the exhibition was an interesting take on the topic of our place in the universe, without the usual hint of meditations on insignificance. The feeling I was left with after the evening was indeed rather, 'no danger from "out there", now let's get to work on this beautiful "in here"!'.

Hva: Thale Fastvold
and Javier Barrios
Hvor: Small Projects
Når: 9. - 17.
November



▲ "SMALLER AMBITION, BIGGER IDEA"



▲ "SMALL IDEAS, NO AMBITION"



▲ JET PASCUA WITH THE ARTISTS THALE FASTVOLD AND JAVIER BARRIOS BILDER: JUAN PABLO HERNANDEZ QUINTERO

kunst på campus



FIORD VARANG, FRA SERIEN MODERN NOMADS, 2002, FOTOGRAFI, 100 X 123 CM
FOTO: CAMERON THOMPSON

Marja Helander

I Marja Helanders fotografier problematiseres den samiske kulturens plass i et moderne samfunn.

Fotografiene inngår i en postkolonial diskurs og er i så måte tematisk beslektet med andre arbeider i UiTs samling, av for eksempel Kristin Tårnesvik og Geir Tore Holm. I mange av Helanders motiver sammenstilles kontrasterende elementer, slik at kløften mellom det tradisjonelt samiske og det moderne vestlige tydeliggjøres.

Helander er selv halvt samisk, og ikke sjelden, som i serien *Modern Nomads*, opptrer hun selv som modell.

I *Mount Annivaara* og *Fiord Varang* er hun iført en tradisjonell samedrakt. Hun virker forsvinnende liten ved siden av høyspentmastene og oljetanke i landskapet. Situasjonen speilvendes så å si i *The Guide(...)* Identitet kan sies

å være et gjennomgangstema i produksjonen hennes, og med enkle virkemidler kritiserer hun eksempelvis hvordan kommersielle krefter reduserer urbefolkningers kulturer til turistvennlige varer.

Fra boken: «Kunst til stede», redigert av Torild Gjesvik, Unni Grøneng og Søren Ubisch

Rosa danseband

Malin Hellkvist Sellén har laget en enkvinnes forestilling som utforsker et skandinavisk kulturfenomen: Dansebandmusikk.



FOTO: HEIDI THERESE KLEMETSEN

TARJEI TVEDTEN
TARJEITK@GMAIL.COM

Det starter med at vi ser en mann komme inn på scenen. Han er kledd i rosa. Han går sakte bort til de eneste rekvisittene på scenen, en veske og en kaffekopp. Vemodig, med et tomt og trist blikk, løfter den rosa skikkelsen koppen og drikker. Sakte. Alene. Plutselig begynner dansebandmusikken.

En sterk opptreden

Danser Marianne Kjaersund eier scenen og klarer gjennom de 55 minuttene å holde på publikums oppmerksomhet. Det er en spesiell forestilling vi er vitne til. Vanskelig å definere. Uhgripelig. Likevel er hele den lange sekvensen hvor én person spiller ut all handling ikke til å ta feil av. Dette er en idé gjennomarbeidet til de grader og finpusset ned til minste detalj.

Men er det ikke forresten en kvinne vi ser? Hun har bart og maskulint kroppsspråk, men glitteret i håret, de rosa klærne, glossy lepper og øredobber gir kvinneassosiasjoner. Men nei, det er bare en feminin dansebandmann. Slik kunne man tolket kjønn

i mange timer, men forestillingen handler om mer enn kjønnsidentitet. Den gir ingen svar og mener ikke noe spesielt. Dette er en utforskning av et skandinavisk kulturfenomen, og går nøye til verks.

Enkel takt

Dansekoreografien er svært enkel. De eneste stegene er grunntrinn fra foxtrot og bugg. Først skjønner man ikke hvorfor hun/han beveger seg langsomt i repeterende mønstre. Men så slås lysene på, de fargelegger hele scenen og dansebandmusikken strømmer varmt gjennom høyttalerne. Stegene er plutselig ikke malplassert. Tempo høynes og stegene faller inn i rytmen og dansen mens ansiktet lyser opp i et engasjert smil. Hun/han er hjemme.

Dansebandmusikken og danseren på scenen skaper varme og gjenkjennelse. Dette er absolutt også en forestilling om følelser.

Hva: Rosa Løften
Hvor: Ridstua Teaterhus
Når: 11. oktober november

Sølvvannets fødsels gave

I to dager viste Beavváš, Det Samiske Nasjonalteatret, sin nye forestilling, Silbajávri/Sølvvanet på Tromsø Hålogaland Teater.

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

«Det er en grusom historie – men grusomme historier har fascinert mennesker fra tidenes morgen» skriver Rawdna Carita Eira, forfatter. Det var hennes tredje stykke og alle har sine røtter i samisk historie og sagn. Selv om forestillingen var hovedsakelig rettet til det unge publikum, kunne alle nyte den spennende historien. Det var nesten som å se på skrekkfilm i teater, i en litt hollywood style.

Forestillingen forteller om fire unge samer som oppdager den mystiske og mørke historien om en utburd. Dette fenomenet finnes i mange fortellinger fra flere kulturer rundt om i verden. Det er et nyfødt barn som er drept og begravet i hemmelighet uten å ha blitt døpt. Ifølge samisk

tradisjon, måtte de finne utburden og døpe den til et ikke-menneskelig navn og lese Fader Vår baklengs. Stykket manglet ikke en tett tåke, døden (samiske zombies) og frykten.

Historien har flere lag. En historie fra 1743 møter en historie fra 2012, når en av jentene bare bryr seg om hennes iPhone. Scenografien, laget av Norges mest prisbelønte scenograf, John-Kristian Alsaker, samsvarer med historien så godt, at man nesten kunne føle at man er inni historien. Skuespillerne representerte den unge generasjonen samiske skuespillere, og de var fantastiske på scenen. Hovedrollen ble split av Elle-Máijá Tailfeathers som i fjor ble nominert til "The American Indian Motion Picture Awards" for sin rolle i "White Indians Walking", og alle andre har lang erfaring i teater.



FOTO: SALLY ROSENDAHL

DE FIRE UNGE SAMENE OPPDAGER PLUTSELIG AT DE BEFINNER SEG I LAVJU HVOR SKREKKELIGE HISTORIER TAR Plass.

Generator – genererer positive emosjoner

Interessante strekk, språk og historie – det er tre argumenter som er en grunn for å lese en ny tegneserie av Sigbjørn Lilleeng kalt "Generator".

NATALIA MAZUR
HERMENEGILDA.SA@GMAIL.COM

Interessante strekk, språk og historie – det er tre argumenter som er en grunn for å lese en ny tegneserie av Sigbjørn Lilleeng kalt "Generator".

Historien finner sted i framtiden

i en storby og handler om Birk, en energidistributionsoperatør i den kjente parfymefabrikken Gina Z. Birk fører et normalt liv, som han deler mellom jobben, hjemmet og kjæresten sin, som han forsømmer regulært. Den største fornøyelsen hans er å ta bilder av en klesskiftende resepsjonist fra arbeidsplassen hans.

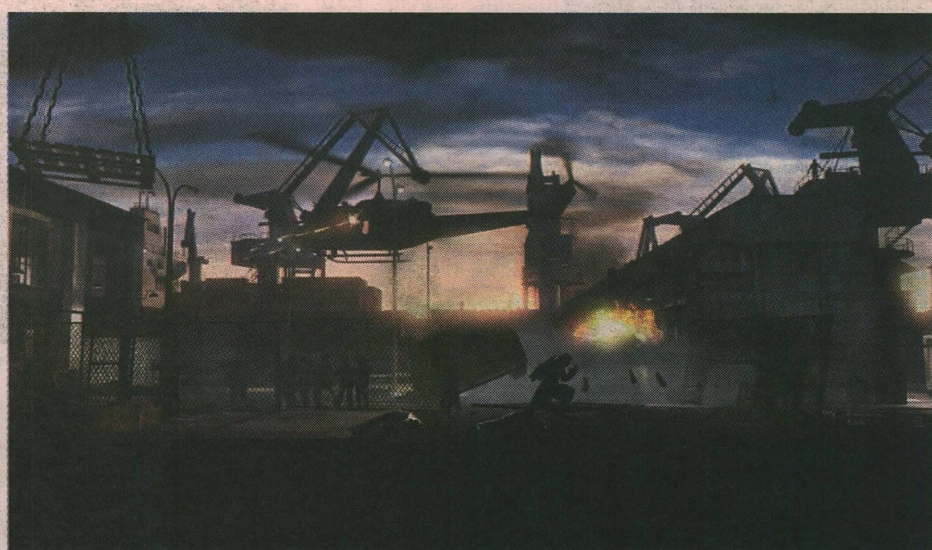
Men en dag, lat og ikke interessert i noe, finner Birk seg i en veldig uvanlig situasjon. Han må ufrivillig delta i en aksjon, hvis mål er å bryte seg inn i fabrikken, han arbeider i. Han må stjele det som er en kilde til fabrikkens suksess, den største hemmeligheten til Gina Z – en generator.

Tegneserien har en spesiell urban atmosfære som innebærer kriminalitet, hemmelige avtaler og utnyttning av arbeidskraft. Lilleeng viser imidlertid at sågar en vanlig ansatt kan forandre en situasjon som ser ut som en som man ikke kan endre. Men mest overraskende er slutten, hvor man ikke finner noen fanfare.



FOTO: PRESSE

Utgitt: 2012
Av: Sigbjørn Lilleeng
Tittel: Generator



BILDER: PRESSE

Brainless in Seattle

JOE COLLINS
CHOCONUTJOE@YAHOO.CO.UK

Every so often, a game will come along that makes me realise just how rigid the genre conventions in gaming have become. Not because the game in question conforms rigidly to genre conventions you understand, but rather because the game manages to be innovative in a such a simple and retrospectively obvious way that I'm left wondering why nobody had stumbled upon such an innovation before. Deadlight is one such game. And the innovation in question is that it's a 2D platformer that doesn't look like a cartoon. It seems like such a trivial thing, but every platformer I've ever come across has essentially looked

like a cartoon, whereas Deadlight strives for the same kind of cinematic realism common to most first-person shooters.

It's not just the visual style that's unique to the platformer genre either. Deadlight is a grimdark, zombie-apocalypse survival game, full of death, despair and madness. Mario this ain't. Admittedly, the game's story borrows heavily from the film 28 Days Later, so not everything about the game can be claimed to be wholly original. But among its platforming piers at least, Deadlight stands out like a zombie in a vegetarian restaurant.

"Okay, enough about how original it is. Is it actually any fun to play?" I hear the lonely, imaginary reader of this article cry. Well...

that's the tough part. While Deadlight deserves praise for its interesting fusion of genres, I couldn't help but feel that the game's multiple facets simply didn't gel. The game's parts repeatedly seemed to pull in different directions, to the detriment of the whole. The game begins well enough, with the player running terrified from hordes of zombies. With no means of fighting back, the terror and suspense is palpable. Over time, the player acquires weapons as the zombies up the ante and the gameplay becomes more combat orientated. So far so good. We're still in survival-horror territory here.

Then, suddenly and without warning, the player has their weapons taken away and finds themselves trapped in a 'maze' and

forced to complete endless, frustrating jumping-puzzles. Now, there's nothing inherently wrong with frustrating jumping-puzzles. In fact, they're a mainstay of the platformer genre. The problem in Deadlight, is that after falling to my death after failing to reach a ledge for the umpteenth time, I realised that any sense I was playing a horror game had long since vanished and been replaced with the blind rage and screen-swearing that accompanies most platformers. This is also an instance where the game's realism actually works against itself. There's a reason why characters like Mario have ridiculous body proportions and the ability to jump impossible distances. It's because those things make for satisfying gameplay. Performing the same tasks with a realistically proportioned

character in a semi-realistic setting comes across as both implausible and not very much fun.

For all its faults however, Deadlight is a genuinely new gaming experience. I suspect it may take a few more iterations before anybody gets the formula exactly right, but in the mean time there's plenty of interest to be found in this flawed gem.

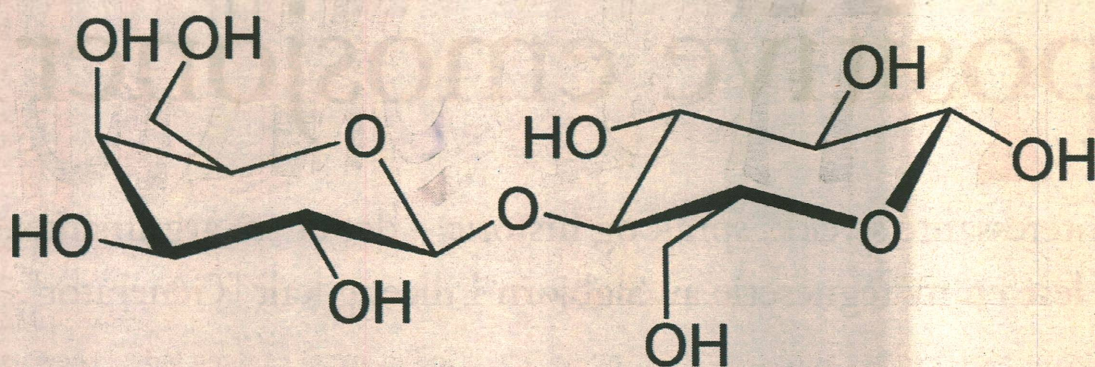
Title: Deadlight
Developer: Tequila Works
Price: €9.99
on Steam

kjemien rundt oss



BJARTE AARMO LUND
BJARTE@UTROPIA.NO

Laktose



Laktose er lite og søtt, men kan tvinge en mann i kne.

Laktose er et disakkarid, to sukkerenheter glukose (druesukker) og galaktose (hjernesukker) koblet sammen. Navnet laktose kommer fra latin, lactis betyr melk og ose-endelsen brukes for karbohydrater, det er altså et karbohydrat vi finner mye av i melk.

I vekt utgjør laktose 2-8% av melk, og laktose isoleres vanligvis fra myse (sprit får laktosen til å felle ut).

Det smaker ikke så søtt som andre sukker, men kan sette søt smak på

for eksempel øl siden gjærsoppen ikke vil fermentere laktose. Derimot vil melkesyrebakterier kunne bryte ned laktose, og det er derfor melk blir sur hvis den står.

Men ordet laktose vil fylle en del mennesker med svært ubehagelige minner om diare, flatulens (fjerting på fint språk) og oppblåsthet. Det er nemlig slik at en hel rekke mennesker ikke er i stand til å bryte ned laktose (laktose-intoleranse) fordi laktamase-enzymet som skal bryte ned laktose ikke lengre produseres, og for de vil laktosen gå forbi magesekken og rett til tarmen, der

gass-produserende bakterier vil fråse i seg sukker, mens kroppen vil fylle tarmen med væske for å utligne det osmotiske trykket og på den måten gi en kraftig diare.

Faktisk er det mye som tyder på at mennesker i utgangspunktet skulle være laktose-intolerante etter at amme-perioden var forbi, fordi det er de laktose-tolerante

som innehar ulike mutasjoner. Det er primært i afrikanske og asiatiske land laktose-intoleranse er utbredt: der mer enn 90% er laktose-intolerante, mens her i vesten er det nærmere 5%.

I Finland finner vi en uheldig variasjon der barn blir født uten fungerende laktamase, slik at de ikke kan nyttiggjøre seg av morsmelk,

FOTO: YIKRAZUUL, PUBLIC DOMAIN
tidligere var dette en dødsdom, men i dag trenger det ikke være et stort problem.

Det skal også nevnes at enkelte tåler laktose, men fortsatt er allergisk mot melk, da er det immunforsvaret som reagerer på melkeproteinene, og det er en annen sak.

mat

Shrimp ceviche

ERMIS ANGELOGIANNOS
EAN031@POST.UIT.NO

A classic Ecuadorian recipe: shrimp marinated in lime and orange juice with red onions, tomato and cilantro

Ingredients:

- 2lb of cooked shrimp (if bought raw, try cooking it in beer or coconut milk for amazing flavor)
- 2 red onions sliced very thinly
- 4 tomatoes sliced very thinly
- The juice of 10-15 limes
- The juice of 1 orange
- ½ cup of ketchup
- 1 bunch of cilantro chopped very finely
- Salt, pepper and oil (sunflower or light olive oil)



FOTO: PRESSE

1. Soak the onion slices in salt water for about 10 minutes, rinse well and drain.
2. Mix all the ingredients together in large bowl and let it sit in the fridge for at least an hour (at least 2 hours).
3. Serve with chifles (fried green banana or green plantain chips) or patacones (thick fried green plantains).

Kulturredaktøren anbefaler

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Har du bestemt deg for hvilken konsert eller utstilling du skal på i de kommende to ukene?

Her får du noen tips angående hva som er verdt å sjekke ut!

FALL BACK SPRING FORWARD
Sted: Small Projects
Dato: 22.11.2012, 18:00

Dette er ett av de tre prosjektene som presenter på utstillingen Fall Back Spring Forward, organisert av samisk senter for samtidskunst. Prosjektet forteller om identitet, tilhørighet og det fremmede i fortid og fremtid. Personlig synes jeg dette er veldig spennende å få se hvordan forandringene forekommer i den samiske verden. Dette er en del av The Sami Art Research Project som skal finne sted 21-23. November. Som alltid anbefaler jeg et arrangement om urfolk, og Tromsø er jo et perfekt sted for å ha sånne utstillinger.

CAZADORES + SUPPORT JADUDAH // DEPARTURE
Sted: Driv
Dato: 23.11.2012, 22:00

Vi skrev om Jadudah i den siste utgave av Utopia (15_2012) og nå kan du høre dem live på driv. Det er noe jeg selvfølgelig skal ikke gå glipp av. For ikke å snakke om et band de skal spille foran - Cazadores. Et band som jeg tror alle fra Tromsø kjenner. Bandet har gitt to EP-er og har sangene i høy rotasjon på radio. Jeg må innrømme at jeg også liker konsertens plakater, det tilpasser godt mørketida som har kommet til Tromsø allerede. Det kommer til å bli spennende kveld på byens studenthuset!

GRIEGFEST MED HENNING KRAGGERUD
Sted: Kulturhuset
Dato: 29.11.2012, 19:30

Vi hadde muligheten til å lytte på Henning Kraggerud denne høsten, også på Kulturhuset. Mange av oss i Utopia ble hyggelig overrasket over den nye dyktige lederen av Tromsø Kammerorkester. Det høstes veldig bra ut, som de skriver om konserten på noso. no: «Hva skjer når en kunstnerisk leder er misfornøyd med at Grieg aldri skrev en fiolinkonsert? Han får med seg en dyktig cellist/arrangør og omarrangerer tre av fiolinsonatene til konsertformat! Henning Kraggerud.

SILENT NIGHT, DEADLY NIGHT
Sted: Driv
Dato: 01.12.2012, 20:00

Det er noe jeg ikke fikk med meg: Filmklubb viste Rocky Horror Picture Show på Driv og jeg visste ikke om det! Filmklubben har nesten 50 arrangementer i året og de har begynt med et nytt prosjekt på Driv. Første desember skal de vise den fantastiske skrekkefilmen «Silent night, deadly night». Det er ikke noe bedre enn en naughty film før jul!

missed connections

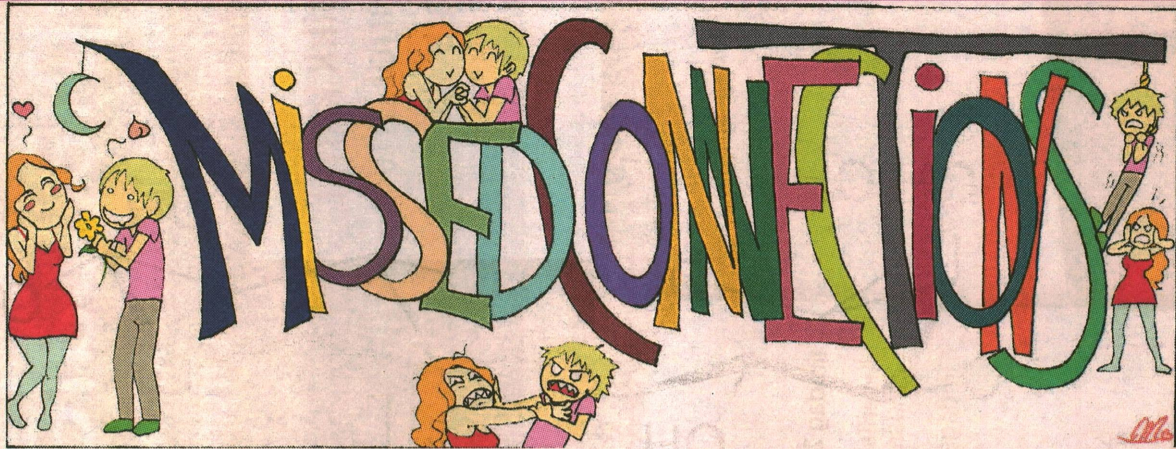


ILLUSTRATION: MANON COURTAUX

To the nice doorman at Circa: I want to polish your head and slap your sexy ass. Yepp!

To the sweet canteen lady: I knew your food was rotten, but I didn't know your soul was as well.

To the playboy with negative self-esteem who ditched me: I hope you get fat, bald... and gonorrhoea.

To the guy I made out with in Gründer last week: I became a lesbian after we kissed, stop calling me!

To the smoker in my corridor: Please don't stop smoking! It's the only smell that kills your B.O...

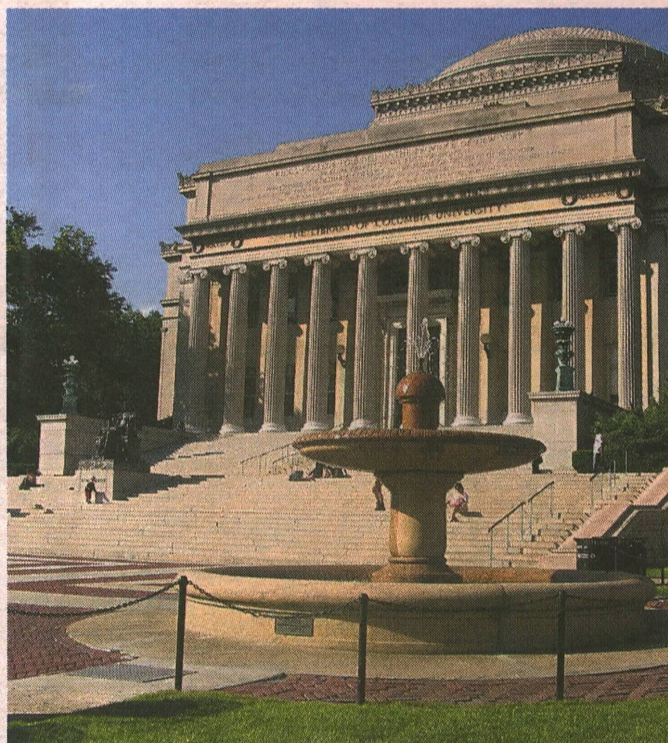
To the large-breasted woman at Prestvannet: Hey, could you finally pick up your laundry from the laundry room? I have seen people having a party there and using your bra as Mickey Mouse ears!

To the hot professor: I give you an A. You know why... ;)

advice column: ask a university

Dear University,

I am a student taking my second PhD in Ecology. I am writing this to you because I am fed up with how you treat me in terms of my living situation. I applied for a student house like 9 years ago out of curiosity and since then you have written to me every 2 months to say that there is a free room for me in a student house and ask if I want to accept your offer. I have repeatedly replied that I am not interested. I do not care about your cheap student accommodation, seriously. It is my right as a student to live without a roof above my head during my studies! I like being homeless- having no hot water or internet. I like having no light to study by and being cold 24/7. Start listening to me and stop offering me a place to stay! If you will not stop taking care of me and my housing situation, I will go back to my country. Take this as a friendly warning.



Sincerely yours,
Frustrated student

Dear Frustrated Student,

We are really sorry for the frustration you feel and we understand your concern. We want to assure you that the comfort of our students comes first. At first we did not know how to answer your e-mail but then we got a great idea because we have been listening and reading what you've said very carefully. Christmas is approaching and a lot of students are leaving. We have many free student hostels right now and we would like to offer you a place to stay! We offer many different places to live - small houses, big houses, middle-sized houses. You can also choose the colour - red, blue, white, green. We will also give you the opportunity to choose your neighbors. We want to make sure we are doing exactly what you asked us to do.

Sincerely yours,
The always caring and listening University administration

utroscope



Aries

The grass is greener on the other side.



Taurus

The fact that you shaved your head and bought a Chihuahua doesn't mean you have moved on. Schedule a meeting with a psychologist.



Gemini

The stars are trying to tell you that a bit of humanity never killed anyone- you cold son of a bitch.



Cancer

It's time to grow a pair: a smooth, non-hairy pair.



Leo

Forget the exams sweetie, you don't need them to work at Burger King!



Virgo

Shit just got real. And you just got screwed, didn't ya? I would suggest taking up drinking...



Libra

Did you know that somebody actually saw you yesterday doing that thing? You are advised to start giving gifts to your friends. You cannot trust anyone.



Scorpio

It is time you realize that you are dumb. When your ex-girlfriend wrote to you on FB that you sting, she was not comparing you to a Scorpio. She wrote "you stink". Also, take some English lessons.



Sagittarius

So, the stars are implying that you have absolutely no love-life and that you are really sad because of it. They are saying you should do something crazy to feel better - ride a reindeer, wear a duck, milk a sheep - anything!



Capricorn

The flowers and teddy bears were left in front of your door by the person who steals your mail. But now you are in love with this caring and romantic person. It is time to decide.



Aquarius

You have been strongly unsupportive and really annoying since...you were born. People in your life start realizing that it is not them - it is you!



Pisces

You will be very surprised when you finally find out what the movements in your stomach really are.

ILLUSTRATIONS: MARIE SELJHAUG JOHANSSON

utropias frivillige

journalister

amy leblanc
antonina chomicz
bjarte aarmo lund
doris schächter
francesco pagliano
henrik vikeby

ida bing

joe collins
johanna laue
juan pablo
kjetil engh aasen
lyonel perabo
michelle saliba fredriksen

natalia mazur

piotr mazur
simone meyer-kristensen
sylwia rezulak
tarjei tvedten
thea vinge
vladimir mihajlovic

fotografer

antonina chomicz
francesco fiore
johanna laue
juan pablo
kjetil engh aasen
lyonel perabo
philippe plaga

illustratører

ha ahn tran
julie hagerup
natalia mazur

korrektur

amie leigh fairs
henrik vikeby
ida bing
joe anderson
karoline landsem
sunniva johansen
susanne rolandsen
thea vinge

the Utopia Calendar

Your source of information about what happens in Tromsø.

film musikk kunst
teater annet driv
ISU events

mandag 26. november
Beasts of The Southern Wild,
Verdensteatret
19:00
Mandagsrock, driv 20:00
Palme, Verdensteatret
21:00

tirsdag 27. november
Underfadtisk, Tromsø
Museum, 13:00
Tirsdagslounge, driv
20:00

onsdag 28. november
Dark City, Verdensteatret
19:00
If....., Verdensteatret
21:00
Konsen presenterer: ON,
driv, 21:00

torsdag 29. november
FilmQuiz, driv, 19:00
Griegfest med Henrik
Kraggerud, Kulturhuset,
19.30
1349 Pesten, Kulturhuset,
20:00

fredag 30. november
Fredagsvors, driv, 20:00
1066 – Slaget ved stamford
Bridge, Kulturhuset, 20:00

lørdag 1. desember
Studentssamfunnet Julekon-
sert, Tromsø Domkirke, 19:00
"Silent Night, Deadly Night",
driv, 20:00
PartyLørdag, driv 23:00

søndag 2. desember
Sunday Movie, Teorifag-
bygget Hus 6 Rm 6.222
KINO, 14.00

torsdag 22. november
Speed Dating, Bazinga, 17:30
Fall back spring forward, small
projects, 18:00
Fotefar, Café des Beaux-Arts,
20:00
John Olav Nielsen & Gjengen
support: OTER, driv, 21:00
Mitt svermeri – glade musikk-
minner fra 50-tallet, nedentil,
21:00

fredag 23. november
Nordnorske bokdager 2012,
Kulturhuset, 18:00
Under iskantene, Kulturhuset,
19:30
Fredagsvors, driv 20:00
Together, Nedentil, 21:00
Cazadores + support Jaddadah //
Departure, driv, 22:00

lørdag 24. november
Nordnorske bokdager 2012,
Kulturhuset, 11:00
PartyLørdag, driv 23:00
Jabba the Butt / Barren Womb /
Feskekrok, Bastard Bar, 21:00

søndag 25. november
mørketidsutstillingen GLIMT,
Tromsø Museum, 16:00

mandag 3. desember
mandagsrock, driv, 20:00

tirsdag 4. desember
Finale! Dreamcatcher Julehal-
lansen, driv, 19:00
TirsdagsLounge, driv 20:00
Jam Håkon Skog Erlandsen
med komp, Nedentil, 20:00

onsdag 5. desember

torsdag 6. desember
FilmQuiz, driv, 19:00

for an updated calendar
of all the cultural events,
go to our website

utropia.no